

CZ BASKETBALL

TRENÉRSKÝ ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2023 | ROČNÍK 1. | VYDÁNÍ 2.

    CZ.BASKETBALL

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO.....	3
PARDUBICKÉ SETKÁNÍ KOUČŮ.....	4
TRENÉR FRANTIŠEK RÓN.....	6
ČÍSLA ROKU 2023.....	9
VICTOR WEMBANYAMA.....	10
POSTUP NA EUROBASKET.....	14
ZAČÍNÁ PLAY OFF.....	18
JIN & JANG.....	23
BARCELONA.....	30
CZ ACADEMY.....	36
ELEKTRONICKÝ ZÁPIS.....	39
TRENÉR X ROZHODČÍ.....	43
OTEVŘENÉ KEMPY.....	47
BASKETBALOVÉ TIPY.....	48
NOVÝ VÝBOR ČAMB.....	49
TERMÍNOVÁ LISTINA ROKU 2023.....	51

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení basketbaloví trenéři.

Přinášíme Vám druhé číslo Trenérského zpravodaje nabízejícího zajímavé čtení ze všech sfér basketbalového života. V obsahu zpravodaje se ohlédneme za reprezentačními okny. Velkým úspěchem je postup žen na červnové ME. V neúspěšné kvalifikaci na MS mužů se představil velká budoucí světová hvězda Victor Wembanyama, a tak jsme krátce ohodnotili jeho výkon, dosavadní kariéru a další perspektivu.

Hodně prostoru jsme také věnovali Barceloně, zejména přínosu Tomáše Satoranského a Jana Veselého do kolektivu hráčů impulsivního trenéra Šarunase Jasikevičiuse. Jejich dosavadní výkony brilantně shrnul ve svém článku Michal Ježdík. Barceloně se věnuji i já, protože jsem ji v prvním únorovém týdnu navštívil. Popisují turistické, sportovní, a hlavně basketbalové zážitky a návštěvu Barcelony mohu jen doporučit.

Mezi basketbalovými řádky se také dozvíte o blížícím se off, kde se nám v anketě vyzpovídali koučové extraligových týmů mužů a žen.

Mezi články nechybí ani zmínka o pardubickém setkání trenérů, které vedle zpravodaje je prvním krokem obnovy činnosti zájmového sdružení českých basketbalových trenérů. Zajímavé téma elektronického zápisu rozvinul v rozhovoru Jirka Novotný a nezapomněli jsme ani na tradiční okénko Mileny Moulisové, bez ní by to ani nešlo. Zajímavý příspěvek dal dohromady František Rón, který se v rozhovoru podělil o své trenérské zkušenosti.

Prostor dostali i rozhodčí a jejich zástupce Honza Baloun vysvětlit slasti a strasti basketbalových arbitřů a naznačil, jak bychom mohli pomoci, my trenéři.

Mnoho zajímavých poznatků Vám dá i příspěvek ze strany rozhodčích a vedle toho se dozvíte spousta další termínů z akcí ČBF a řadu dalších čísel a informací z basketbalového hnutí.

Petr Čeněk

PARDUBICKÉ SETKÁNÍ KOUČŮ

Během posledního čtvrtletního února se do Pardubic sjeli basketbalové trenéři ze všech koutů republiky, aby se sešli na konání nejrůznějších basketbalových seminářích, převážně zaměřených na další vzdělávání trenérů a šíření nejnovějších basketbalových poznatků. Vrcholem pak bylo večerní kvalifikační utkání MS mužů mezi ČR a Francií. Zkrátka v Pardubicích to byl den plný basketbalu.

Ve městě hokeje, basketbalu a perníku se sešli budoucí adepti nejvyšší trenérské třídy, regionální trenéři a vrcholem programu pak bylo odpolední Setkání trenérů ve známé hale na Dukle, kde má základnu pardubický mužský klub BK Pardubice.

V hledišti se sešlo cca 130 trenérů nejrůznějších úrovní, aby sledovalo

poměrně zajímavý program. Na úvod měl vystoupit předseda ČBF Miroslav Jansta, bohužel přestože byla jeho účast domluvena a závazně potvrzena musel se na meetingu onemocnět a ztratil hlas. Vzhledem k tomu chyběl i v hledišti večerního kvalifikačního utkání, přestože měl v jeho rámci domluvenou řadu důležitých schůzek a jednání.

Na úvod tedy vystoupil Petr Čeněk, člen výboru ČBF hájící ve výboru zájmy trenérů a koučů. Ve svém desetiminutovém vystoupení seznámil přítomné s dalšími kroky směřujícími k obnově činnosti zájmové organizace trenérů. Tím prvním bylo vydávání Trenérského zpravodaje, tím druhým pak Pardubické setkání trenérů a tím dalším bude trenérská konference směřovaná na období po konci sezóny

/druhá polovina května nebo začátek června/. Termín se všichni včas dozví a plánuje se nastavit tak, aby byl spojen ještě s jinou basketbalovou akcí a doufáme, že se konference setká s podobným zájmem jak pardubické setkání. Výbor ČBF má zájem, aby v čele trenérského hnutí stál zkušený a klubově nezávislý kouč František Rón. Hlavním záměrem revitalizace trenérského hnutí je sjednocení zájmy všech koučů

týmu, jsme jejich pouhými průvodci na jejich profesionální dráze“.

Praktická cvičení na téma „Rozvoj kognitivních funkcí v basketbalové praxi napříč kategoriemi“ předvedla dvojice zkušených lektorů Milena Moulisová a Peter Bálint. Na začátku měli připravený společný teoretický úvod, jehož závěrem bylo: „trenéři by měli nechat své hráče

včetně nastavení nového popisu činnosti ve světle měnících se událostí a organizační struktury ČBF.

Na vystoupení Petra Čeňka navázala přednáška sportovního ředitele ČBF Michala Ježdíka na téma „Role trenérů a koučů“ Michal měl svoje představení výborně připravené a zaujal celou trenérskou obec skvělými poznatky a postřehy, kde dokázal skloubit poznatky z výkonnostního a profesionálního basketbalu. A na závěr citoval kouče španělského reprezentačního týmu Itala Sergio Scariolla „My trenéři si musíme uvědomit, že nejsme majiteli hráčů ani

více tvořit, přemýšlet a přenechat více zodpovědnosti na samotné hráče“ než je vodit za ručičku“. Následně předvedli, jak se rozvoj hráčského myšlení realizuje v praxi. Milena s hráči do 14 let, Peter s hráči ve věku 15-17 let. Obě vystoupení měli dobrou odezvu a řada trenérů mnoho cvičení a ukázek zařadí do svých tréninků.

Pardubické setkání se určitě povedlo a určitě nezůstane posledním, i když po 18.00 jsme již všichni pospíchali do pardubické hokejové haly na zápas s Francií. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kdo se na zdařilé akci podíleli.

TRENÉR FRANTIŠEK RÓN

A JEHO FILOZOFIE

František Rón si mezi trenéry vybudoval respekt svými názory, otevřenou komunikací, postoji a uceleným pohledem na basketbal. Energie, s níž k trenérské práci přistupuje, je nakažlivá a dokáže ji přenést na všechny ve své blízkosti.

Jak vidíš v současném basketbalu a sportu obecně roli trenéra. Během tvé trenérské kariéry určitě prošla značným vývojem?

Pro mě zůstane pojem TRENÉR vždy pouze jeden. Je to člověk, který je v přímé interakci se svými hráči, je s nimi na hřišti, učí je hrát basketbal, přemýšlet o hře, koriguje hráčům chyby, motivuje je, a probouzí vášeň pro basketbal. Trenér mnohdy tráví s hráčem opravdu hodně času a poměrně často formuje sportovce i po lidské stránce a ovlivňuje jejich další život. Osobně si myslím, že se ale charakteristika trenéra příliš nemění. Pokud se podíváme na úspěšné trenéry v hluboké historii a současné top trenéry, najdeme společné rysy. Jsou to výborní pedagogové, motivátoři, psychologové a diplomaté. Na různých výkonnostních úrovních jsou samozřejmě tyto schopnosti uplatňovány jiným způsobem.

Vývoj role trenéra na vrcholové úrovni spěje k využívání specialistů ve sportovní přípravě. Do přípravy zasahují sportovní manažeři, koučové, trenéři, asistenti trenérů, kondiční trenéři a další odborníci. V tomto případě

spíš hovoříme o koučích, resp. manažerech, kteří řídí své realizační týmy a vedou družstvo v utkání. Na druhou stranu stále máme trenéry, kteří sami musí zabezpečovat přípravu hráčů od A do Z, často i například organizovat utkání, zajišťovat dopravu nebo opravovat časomíru, a těch je většina.

Jak nahlížíš na basket a na trenérskou práci?

Každý si musí vytvořit svůj vlastní pohled a názor. Měl by to být souhrn informací, které se řadí jak do knihovny. Důležité je, aby se z „filozofie“ nestala bublina. Když se v ní uzavřeš, tak se pak nikam neposuneš. Zažil jsem trenéry, kteří měli svou filozofii za tu nejlepší a nechtěli z ní ustoupit ani rozvinout. Mé postoje spočívají v tom, že mám všechno ucelené, ale je důležité a nezbytné být variabilní a svému náhledu na basket přidávat nové prvky a poznatky. Nikdy jsem nebyl trenér diktátor, neuměl jsem to. Myslím, že právě z takového přístupu jsem vždycky těžil. USK mi nastartoval kariéru, kdy jsem měl top hráče, profíky, tak jsem nemusel vystupovat jako despota, ale spíš jako mediátor. Na prvním místě je u mě pokora. Člověk něco dosáhne, ale není to

konečné. Pokora plyne z toho, že si párkrát rozbiješ hubu.

Kde jsi hledal pro svou trenérskou práci inspiraci, co tě hnalo dopředu?

Už od raného trenérského věku jsem chtěl mít ty nejčerstvější informace. Docela dobře jsem si z nich dokázal ujasnit, jak vypadá basketbalová hra a vytvořit si vzorce pro trénování. Měl jsem velký zájem o americký basket, kde jsem si našel kamaráda Ricka Boyagese, univerzitního trenéra, který mě zásoboval informacemi. Tím jsem v prvních letech trénování hodně získal. Myslím, že jsem dobře dokázal pracovat s hráči, dost jsem jim naslouchal. Dokázal jsem je psychologicky i diplomaticky vést a vždy jsem kladl důraz na dobré vztahy uvnitř týmu a pokud to bylo v mých silách i v celém klubu.

Jak zabránit tomu, aby si trenér nemyslel, že už všechno ví?

Hledání cest ke zlepšení spočívá v každém věku a v jakémkoli období kariéry trenéra v neustálém sebevzdělávání. Čím je člověk starší a má ucelený trenérský pohled, tak mě posledních 8-10 let inspirují mimooborové záležitosti. Konkrétně mě vždycky nadchnou konference Mosty a semináře Dialogy, kde přednášejí nebo diskutují odborníci z různých sportů i oblastí. Říkám si, aha, takhle to do sebe zapadá, takhle by to mělo vypadat, hrozně mě to obohacuje. Ti mladí trenéři by si měli vyslechnout zkušené odborníky, jak fungují věci i v jiném sportu, protože poznatky a zkušenosti jsou přenositelné.

Na co se nejvíce zaměřuješ, když poprvé vidíš nějakého mladého hráče ve věku 15-16 let, aby sis řekl, že je to hráč, který má zajímavý potenciál?

Kdybych měl sestavovat, jak já detekuji talent, na prvních čtyřech místech vůbec nemám basketbalové věci. Dívám se na somatotyp, atletičnost, řeč těla, jak hráč vypadá na hřišti. Jestli hraje se zaujetím, sleduji jeho tvář. Důležitým faktorem je biologický věk. V kategorii U15, současný ročník 2008, ale vidíš v družstvu rozdíl až čtyř let. Tam už narazíte na hotové chlapy s muskulaturou, kteří již pravděpodobně moc neporostou. Proto říkám, že moje kritéria nestavím tak, jestli umí lépe driblovat pravou nebo levou rukou.

Český basketbal se zaměřuje v tréninkovém procesu na individuální činnosti jednotlivce. Jak se daří tento trend uplatňovat mezi trenéry mládeže a v klubech?

Myslím, že situace se zlepšuje. Chceme, aby byly děti lepší technicky a v individuálních činnostech, ale nechceme, aby se je učily strojově. Snážíme se do tréninku zapojovat herní formy a rozhodovací procesy, aby uměly jednotlivé činnosti použít ve hře, aby se zrychlovala kognitivní část, tam směřuje celý sport. Hráči neběhají rychleji, ale zrychlení se odehrává ve fázi rozhodování nebo predikce, jak bude hra pokračovat. A právě nejtěžší úkol je, aby individuální činnosti zvládli nejen technicky, ale musíme je dávat do souvislosti s rozhodovacími procesy.

Co myslíš, že dnešní trenéři sami nejvíc postrádají a v čem by jim trenérské sdružení mohlo být nápomocné?

Základní nástroj každého trenéra je komunikace. Samozřejmě si každý představí komunikační schopnosti v interakci s hráči, což je pro jejich vedení stěžejní. Já si myslím, že by organizace hájící zájmy trenérů měla být také zprostředkovatelem a pomocníkem v obousměrné komunikaci jiných, ale pro trenéra velmi důležitých vazbách: TRENÉR-ČBF, TRENÉR – TRENÉR, TRENÉR – ROZHODČÍ, TRENÉR – RODIČ. Podpora trenérů od trenérského spolku v dalších oblastech by měla zohledňovat různé úrovně přípravy basketbalistů. Tam vidím tři cílové skupiny: trenéři mládeže na úrovni získávání dětí pro basketbal (náborů, mini), trenéři neprofesionálové a profesionální trenéři. Tyto skupiny trenérů mají rozdílné problémy, které by trenérská organizace mohla řešit, resp. pomoci v jejich řešení.

Největší úkol pro zájmovou trenérskou organizaci by mělo být zvýšení prestiže trenérské práce. Myslím, že kolegové trenéři vědí, o čem mluvím. Trenéři málokdy slyší slova uznání od samotných hráčů, rodičů, vedení klubů. Veřejnost a zejména lidé, kteří se nepohybují ve sportovním prostředí, často nemají představu, co se skrývá pod pojmem trenér. Mělo by to být naopak. Stačí si odpovědět otázkou: „Kdo přímo učí, formuje a vychovává basketbalisty a basketbalistky.“

Autor: Jiří Nikodým

ČÍSLA ROKU 2023

4 251

počet diváků na kvalifikačním utkání MS ČR- Francie v Pardubicích dne 23.2. 2023

15

tolikrát po sobě se podařil postup ženské reprezentace ČR na finalový turnaj ME

38 387

letitý a vousatý rekord v počtu vstřelených bodů v NBA se podařilo v únoru překonat LeBronu Jamesovi

130

tolik účastníků se sešlo na setkání trenérů 23.2. v Pardubicích

71

bodů zaznamenal Damian Lillard, jako osmý hráč historie. Svému Portlandu tak 26.2. pomohl k výhře 131: 114 nad Houstonem. Svoje střelecké maximum opřel i o třináct úspěšných trojek, což je druhý nejlepší výkon v NBA a jen jedna trojka mu chyběla k překonání rekordu, který drží Klay Thompson

50

tato jubilea oslavily na sklonku minulého roku dvě slavné dámy československé basketbalové historie Eva Němcová a Kamila Vodičková

VICTOR WEMBANYAMA

MIMOZEMŠTAN

Čtvrteční poslední domácí kvalifikační duel basketbalové reprezentace v Pardubicích sledovalo úctyhodných 4 521 diváků. Vzhledem k tomu, že v zápase o nic nešlo, protože postoupit jsme již nemohli, je to zajímavé číslo. Je otázkou, jak se na tom podílela očekávaná jednička letošního draftu NBA Victor Wembanyama. Pojďme si ho trochu, společně s Michalem Ježdíkem, sportovním ředitelem České basketbalové federace, přiblížit.

Victor se v utkání proti Česku dostával pomalu do tempa, ale svými parametry poutal pozornost jak obránců, tak diváků. Na palubovce pardubické Enteria arény si ho opravdu nešlo nevšimnout. I v případě, že ho někdo neznal, musela ho jeho výška 221 cm při váze 105 kg zaujmout. Na první dobrou se lišil od svých spoluhráčů téměř vším.

V první polovině utkání mu hodně zatápěl Martin Kříž, jenž mu nedal centimetr palubovky zadarmo, přestože jeho výškové manko bylo znát. Postupně však devatenáctiletý „vyzáblík“ o sobě dával vědět a po zbytek utkání nepřestával udívat svými basketbalovými kvalitami. Po změně stran byl hlavním strůjcem obratu ve skóre, zejména svými neuvěřitelně lehkými trojkami, které v jeho provedení působí, jako by střílel trestné hody. Za necelých třicet minut zaznamenal 22 bodů, 17 doskoků a 6 asistencí.

Jeho výkon očima Michala Ježdíka.

Velmi mě zaujal jeho leadership. Tedy jak se Victor, jeho spoluhráči a trenérský tým

k sobě chovali, jak respektovali jeho roli na palubovce i mimo ni. Všichni se ochotně a společně podíleli na profilování a podpoře nejlepšího hráče na hřišti. Takto Wembanyama i hrál a takto byl všemi kolem i akceptován. Spoluhráči ho stále hledali a zásobovali přihrávkami a podporovali i v situacích, kdy se mu nedařilo, jak by si on sám představoval. Obdivuhodné o to víc, že je mu teprve 19 let, tedy nejedná se o leadership zkušeného hráče. Obrovský dopad na hru měl díky svému rozpětí paží. Mnohem více se to projevovalo v obraně, kde naplňoval v každém momentě, kdy byl na hřišti, pojem ‚rim protection‘. Nejen že doskočil většinu míčů, které se odrazily do jeho teritoria, ale také například vychýlil mnoho střel soupeře nebo se jednoduše do prostoru, kde se vyskytoval, rozhodli naši hráči vůbec nechodit z obavy blokování střely. Tyto věci nejsou nikde ve statistikách zaznamenány, ale jsou trenéry pečlivě vnímány. Mimořádné jsou také úroveň jeho dovedností ve vztahu k jeho výšce, pohyblivost a koordinace, které mu dovolují se zapojovat do hry na místech, jež patří standardně křídům

a rozehrávačům. Jako zajímavost bych zmínil, že Victor měl s sebou osobního trenéra, který byl zapojen do rozcvičení a fází, kdy byl na střídačce. Stále kontroloval jeho pohyby, jeho tělo a nastavení mysli.

Pojďme se podívat, jak se k oranžovému míči kluk s rozpětím paží 244 cm dostal. Narodil se 4. 1. 2004 na předměstí Paříže v Le Chesnay. Jeho otec Felix je koňského původu, měří 198 cm a byl skvělým atletem především ve výšce, dále a trojskoku. Jeho matka Elodie de Fauterau je basketbalová trenérka s výškou 191 cm. Také jeho sestra Eva je, na rozdíl od mladšího bratra Oscara, profesionální hráčkou basketbalu. I prarodiče Victora basketbal hráli, tudíž genový potenciál je jasně dán.

Než se Victor upsal basketbalu, chytil ve fotbalové bráně a také zkoušel judo. Jeho vysoká postava ho však jasně nasměrovala k basketbalu. Jeho centimetrů si všiml mládežnický trenér Nantere Michael

Allard, pod jehož vedením začal rozvíjet své basketbalové dovednosti a postupně si prošel mládežnickými týmy. V sezoně 2019/2020 Wembanyama získal své první profesionální zkušenosti s týmem Nanterre 92 pod vedením hlavního kouče Pascala Donnadieu. Profesionálně debutoval 29. 10. 2019 v EuroCupu proti Brescii. Ve věku 15 let devíti měsíců a 25 dnů byl po Stefanu Petkovičovi druhým nejmladším hráčem EuroCupu. V prosinci 2020 si zlomil lýtkovou kost, což načas přibrzdilo jeho kariéru. V sezoně 2021/2022 již nastupoval za Asvel Villeurbanne, v jehož dresu nastupoval i v Eurolize. Po sezoně, v které ho provázela četná zranění, však odešel do pařížského klubu Metroplolitans, čímž zklamal majitele klubu Tonyho Parkera. V novém působišti se ho ujal současný kouč francouzské reprezentace Vincent Collet a na předměstí Paříže se mu daří, o čemž svědčí jeho střelecký rekord z podzemní části francouzské ligy (33 bodů proti Limoges).

Co k jeho působení v mládežnických kategoriích říká Michal Ježdík?

Je to hráč, který téměř přeskočil mládežnickou kategorii. Už v 17 letech hrál Euroligu a v letošní sezoně, tedy v 18 a 19 letech, táhne svůj klub Metropolitan Paris-Levallois jako MVP celé francouzské ligy.

V současné době je Victor nejžhavějším kandidátem na jedničku draftu NBA. O jeho výkonech za oceánem dobře vědí. Zaujal především svou střeleckou potencií v exhibičních zápasech proti NBA G League Ignite, když v utkáních zaznamenal 73 bodů (v jednom 37, ve druhém 36). I díky tomu NBA ve svých vysílacích aplikacích streamuje všechna utkání Metropolitanans.

Na jaké mety může v NBA dosáhnout

Žádný hráč v historii NBA neměl svůj strop nastavený tak vysoko jako on. Správný je i směr, kam kráčí, a tím je NBA. NBA kluby jsou schopny nastavit proces rozvoje uzpůsobený hráči s neomezenými prostředky a zároveň za přispění nejnovějších technologií, elitních lidských zdrojů a propojení aplikovaného výzkumu šitému na míru hráči, klubu i soutěži ve smyslu zatížení. Je to basketbalista, který může změnit budoucnost této hry, včetně hodnoty organizace, do níž vstoupí. Experti odhadují minimální nárůst ceny klubu, který jej bude draftovat, o 500 milionů dolarů!

Nikdo nepochybuje, že se v červnu jedničkou draftu stane. Celý basketbalový

svět to bude s napětím sledovat a bude na mladém Francouzi, aby svůj talent předvedl i v NBA. Nebude to mít však jednoduché.

Co dodat?

Victor Wembanyama, 19letý sportovec z týmového sportu „vyprodal“ letošní sezonu většinu hal, v nichž hrál. Do pardubické arény přišlo 4 521 diváků, což je na český sport výborné číslo. Osobně jsem ale čekal více. Více proto, že nejen basketbalová komunita mohla vidět a zažít mladého hráče, sportovce s přívlastky mimořádný, generačně rozdílový, potenciálně nejlepší, co kdy hrál basketbal, člen vicemistrů Evropy, hráč ze země, z níž společně s Austrálií míří do NBA nejvyšší počet hráčů, a logicky tak „oči“ všech klubů

NBA jsou do Francie nasměřovány. Vidět hráče s takovými předpoklady na vlastní oči, mít příležitost zažít, jak se k němu spoluhráči a trenéři chovají, jak se vzájemně respektují. Victor Wembanyama už teď přesahuje hranice francouzského basketbalu a může se stát rodinným stříbrem celé Francie. LeBron James o něm po utkání v Las Vegas řekl: „Více hráčů dostalo za poslední dva roky nálepku výjimečnosti. Ale on je více než to, je to mimozemšťan. Nikdy jsem neviděl, nikdo ještě nikdy neviděl nikoho tak vysokého jako on, kdo se pohybuje po palubovce tak plynule a ladně.“ Tak jako potenciál Victora Wembanyamy je někde v nebesích, tak i my můžeme nastavit naše cíle výše a nebát se jich.

Autor: Michal Ježdík

POSTUP NA EUROBASKET

ŽENSKÉ REPREZENTACE

V reprezentačním okénku na začátku února uspěla česká ženská reprezentace a po dvou úspěšných domácích vystoupeních si vybojovala postup na červnové ME. Jak náročné byly oba kvalifikační duely proti Irsku a Nizozemí jsme se zeptali trenérky Romany Ptáčkové.

Ženská basketbalová reprezentace se může radovat z postupu na ME. Na ME tak postoupila po patnácté v řadě. Romano bylo to hodně náročné a čím vším si musel český výběr projít?

Výsledky vypadají nakonec celkem přesvědčivě, ale rozhodně nic z toho, co jsme absolvovali jednoduché nebylo. S týmem jsme hráli pouze 2 přípravné zápasy s vyloženě širším kádrem. V listopadovém kvalifikačním okně jsme se konečně sešli v téměř kompletním složení a na přípravu jsme opravdu měli velmi krátký čas. Navíc některé holky z Evropy přiletěly na poslední chvíli. Veronika Voráčková měla zhruba dvouměsíční období, kdy nehrála a uzdravila se pár dní před srazem, další holky si přímo na campu procházely virózy. To, že jsme zvládli utkání v Nizozemsku bylo zásadní. V Praze pro změnu chyběla naše opora z posledního utkání Julia Reisingerová, ale zřejmě i tento fakt nás vyhecoval k maximálnímu soustředění na nepřijemného soupeře. Vždyť právě Nizozemky v kvalifikačním utkání v Bělorusku padly až v prodloužení a my si naopak procházeli změnami a některými vynucenými absencemi.

Když jste nominovala širší výběr hráček na čem jste především stavěla?

Zásadní myšlenka byla tým omladit s výhledem k OH 2028. U hráček z perimetru to nebyl velký problém, u hráček v podkošovém prostoru by to problém momentálně byl. I proto jsem se domluvila s Renatou Březinovou, že do toho ještě půjde. Momentálně bych chtěla, aby zodpovědnost byla na hráčkách mladší střední generace a ta byla vhodně doplněna velmi mladými talentovanými hráčkami.

Druhým aspektem bylo vybrat hráčky, které budou ochotny a schopny hrát agresivní rychlý basketbal, obranná fáze pro ně bude prioritou. Samozřejmě nemůže být 5 hráček na hřišti stejných, ale jde mi hodně o to, aby i typicky ofenzivní hráčky daly maximum ze sebe ve prospěch týmu i na druhé polovině hřiště.

Dala jste šanci i úspěšným jménům z ME 20, což je určitě dobře. Jak to mladé hráčky zvládly?

Vzhledem k tomu, jak je to velmi těžké po mentální stránce, odhodit zábrany a hrát co umí, tak to myslím zvládly naprosto skvěle. Mám i srovnání dalších hráček z ME U20, například francouzská rozehrávačka Astier také nastoupila v seniorském týmu a my

jsme Francii na ME 2x porazili. Nebo Španělka Buenavida, které je pouze 18 let hraje euroligové minuty ve Valencii společně s další z U20 Španělska Lamanou. Lotyška Raina Tomašička v 18 letech také nastoupila v kvalifikaci.

Nevím, proč by něco podobného nemohlo jít u nás, zvláště, když nemáme tak širokou základnu, jaká je právě ve Francii a Španělsku.

Asi Vám hodně scházela Julie Resingerová, ale vyrovnali jste se s tím se ctí, jak hodně Vám Julie chyběl na palubovce a ovlivnilo její zranění i taktiku pro jednotlivé zápasy?

Julia nejlépe z našich hráček pracuje přímo v podkošovém prostoru, kde váže na sebe pozornost obrany a tím dost ulevuje našemu perimetru. Její přítomnost je také hodně znát na obranném doskoku. Je prostě

ojedinělý somatotyp, který každý ve svém týmu rád má.

Zápasy jsme však zvládli i bez ní a je dobře, že si holky tímto momentem prošly, musely se ujmout vícero rolí. Taktika určitě byla trochu jiná, nebylo tam primární zaměření dostat co nejvíce míčů dolů. Nakonec se však i to celkem dobře dařilo vzhledem k častému přebírání v obraně Irek i Nizozemek.

Na čem byla taktika pro jednotlivé zápasy založena?

U Irek se jednoznačně připravit na velmi tvrdou a zataženou obranu. Udržet kvalitní spacing, rychle přenášet hru, abychom měli dostatek volných střel. V obraně se dostat k co největšímu počtu zisků a nehrát celý zápas do zformované obrany.

S Nizozemkami se zaměřit na týmový obranný doskok, rychlý přechod do útoku.

Nizozemsko nehraje zrovna rychlý basketbal, ale má velmi kvalitní zkušené, silové hráčky. Chtěli jsme co nejlépe narušit jejich organizaci hry, a to především přes jejich rozehrávačku Cornelius, kterou jsme chtěli odtrhnout od týmu co to jen půjde. A to se velmi dobře zadařilo. A viděla jsem na ni, že byla během utkání dost vyčerpaná a někdy až lehce frustrovaná. Přitom ona je mentálně i herně velmi vyrovnanou hráčkou.

Asi nebylo úplně snadné se vyrovnat s irskou tvrdostí, která nahrazovala basketbalovou taktiku, asi hrozilo i zranění?

Myslím, že nakonec nemůžu říct, že to bylo extrémně tvrdé utkání. Tím, že jsme hned v 1. čtvrtině šli do spousty zisků a dosáhli jednoduchých bodů, měli úspěšné trojkové střely, tak se Irky stáhly a přestaly věřit své obraně. I proto pak zvolily zónovou obranu.

Před utkáním jsme si však s kolegy říkali, že důležité bude utkání zvládnout bez zranění.

Koho byste za oba zápasy pochválila nejvíce? Překvapil Vás někdo? Jaký byl věkový průměr týmu?

Věkový průměr jsem fakt nepočítala....

Jednotlivce opravdu chválit nechci, i když jsem to v minulosti právě u Julie udělala. Určitě byly, jsou a budou hráčky, které v týmu mají větší roli. Ale já si moc přeji, abychom se vždy prezentovali týmovým výkonem s maximálním nasazením. Nakonec stejně rozhoduje, jestli holky fungují jako tým, někdo dává více bodů, někdo lépe brání a vrhá se po každém míči, další má větší přehled na hřišti. A to všechno nakonec dá nějaký výsledek.

Postup je jasný, asi v hlavě pomalu krystalizují myšlenky na přípravu. Jak to vidíte časově i programově?

Začneme začátkem května, nejdříve mám v hlavě krátký camp pro mladší hráčky a ty co nedostaly větší prostor. Už se i krystalizují přípravné zápasy, kterých chceme sehrát celkem 6.

Kolik hráček oslovíte a bude tam i někdo, kdo se na postupu přímo nepodílel?

Přesně kolik hráček vám neřeknu. Bude rozhodovat výkonnost a ne to, kdo se, na čem podílel. I když i k tomu v případě nějaké vyrovnanosti můžu přihlédnout. Nadále budu hráčky sledovat v jejich klubech.

Z předvedených výkonů musíte mít dobrý pocit, jaké šance vidíte na ME?

Výkony byly slušné, ale určitě ne stoprocentní. Jak jsme spolu nebyli tolik času, tak rezervy jsou v obranných systémech a také v útočných občas někdo na něco zapomene, co jak pokračuje, jaké jsou možnosti.

Chcete ještě něco dodat?

Snad jen přání hráčkám, aby se jim dařilo v klubech si vybojovat co nejlepší roli v týmu a pevně zdraví.

A svým kolegům chci poděkovat za výborně odvedenou práci.

Autor: Petr Čeněk

ZAČÍNÁ PLAY OFF

ANKETA S TRENÉRY KNBL A ŽBL

Basketbalová sezóna spěje do své poslední fáze. Dohrávají se nadstavbové části a blíží se play off. Proto jsem se zeptal dvou trenérů mužských družstev a dvou trenérů ženských složek, aby nám zodpověděli, jak se na klíčové souboje sezóny připravuje jejich družstvo. Tady jsou odpovědi opavského kouče Petra Czudka, kolínského lodivoda Adama Konvalinky, hradecké a reprezentační trenérky Romany Ptáčkové a trenérky ZVVZ USK Praha Natálie Hejkové.

ROMANA PTÁČKOVÁ (SOKOL HRADEC KRÁLOVÉ)

Co pro Vás vyřazovací souboje a play off znamená, považujete jej za spravedlivý a atraktivní?

Zřejmě každý trenér odpoví, že je to vyvrcholení sezóny, tudíž naprosto zásadní období a konečně přichází ten pravý adrenalin. Spravedlivý, jak se to vezme, nad tím nemá cenu spekulovat. Je to prostě tak a pro basketbalové příznivce určitě zajímavější model.

Jak svůj tým na play off připravujete? Máte ve svém repertoáru něco speciálního nebo tomu raději necháte klasický ligový průběh?

No je pravda, že už jsem jich „pár“ zažila a některé věci se opakují. Na řadu přichází mnohem více taktické přípravy, hráčky většinou v této fázi bojují buď s únavou nebo zraněními a to všechno se musí překonávat. Intenzivní trénink, s prvky řešení herních situací nebo provádění individuálních činností v maximální rychlosti, který dost preferuji, se logicky dostává do pozadí.

Nic extra speciálního nemám, teambuilding nechávám na holkách, jen některé věci více komunikujeme.

Kladete velký důraz na monitorování soupeřů a máte připraveny nějaké taktické změny, můžete něčím překvapit?

Musím říct, že v lize se týmy velmi dobře známe, hrajeme proti sobě často. Všichni se snaží připravit, nic nepodcenit, ale nakonec stejně rozhoduje herní kvalita a maximální odhodlání. K drobným změnám většinou přistupuji, mám pocit, že je třeba něčím překvapit. Hodně se ale zaměřuji na diagnostiku jednotlivých hráček, to považuji za hodně zásadní, v utkáních jsou to právě ony, které rozhodují.

Má Váš tým před play off ve zvyklosti nějaký rituál nebo jiné zbraně, které hráče nebo hráčky ještě výrazněji motivují?

Jak už jsem psala, neuvědomuji si nic speciálního, ale vím, že si holky domluví nějakou společnou večeři či snídani, když je třeba tým naladit. O společném rituálu nevím, ale určitě některé hráčky své rituály mají.

Pokud znáte nominací sudích, přihlížíte k tomu, jak obvykle rozhodují?

Já rozhodčí obecně moc neřeším, nechci se tím zabývat, plýtvat pozorností a energií. Po hráčkách chci to samé, soustředit se čistě na své výkony, až během utkání musíme reagovat, jakým způsobem se vede utkání ze strany rozhodčích.

Máte před play off nějaké přání?

Tak letos se asi budeme hodně modlit, protože asi po 11 letech budeme vstupovat z pozice hůře postaveného týmu se spoustou mladých hráček. Mé přání je, aby už všechny další, které ještě jsou zdravé, zůstaly zdravé a snad se pak budeme schopny poprat o překvapení.

NATÁLIA HEJKOVÁ (ZVVZ USK PRAHA)

Co pro Vás vyřazovací souboje a play off znamená, považujete je za spravedlivý a atraktivní? Ve vašem případě to asi moc neřešíte nebo se pletu?

Je to dlouhodobý systém vo väčšine európskych líg ,myslím,že je aj spravodlivý. Presne, neriešime to...

Jak svůj tým na play off připravujete? Máte ve svém repertoáru něco speciálního nebo tomu raději necháte klasický ligový průběh?

Nemeníme nic moc,viac to rezonuje v EL,tam sa venujeme viac príprave, najmä,aby hráčky necítili nadmerný stres.

Koho považujete za největšího soupeře v české lize a myslíte si, že se výkonnostní nůžky mezi USK a dalšími týmy z čela tabulky zužují nebo naopak, jak to vnímáte?

Uvidíme, kto sa prebojuje do posledných kôl, nechceme byť namyslení ,že určite budeme vo finále,ale je tu predpoklad... Očekávame,že budeme bojovať so Zabinami, ktoré sa tie nožnice snažia stláčať. U ostatných tímov sa to darí menej.

Jak se k zápasům play off staví cizinky, pro které to asi není ten pravých vrchol sezóny. Jak je motivujete?

Pre ne je vrchol samozrejme Euroliga. ZBL je pre ne potvrdenie dominancie, hrdosť im nedovoľuje poľaviť. K boju o titul ich motivovať netreba. Ťažké je koncentrovať sa, väčšinou zaver prichádza po fyzicky, aj psychicky vyčerpávajúcom Final4 EL

Má Váš tím pred play off ve zvyklosti nějaký rituál nebo jiné zbraně, které hráče nebo hráčky ještě výrazněji motivují?

Nemáme

Co diváci, máte pro ně připraveno něco speciálního?

To je otázka viac na manažment klubu

Máte před play off nějaké přání?

Aby sa hral dobrý basket a hlavne v zdraví

ADAM KONVALINKA (BC GEOSAN KOLÍN)

Co pro Vás vyřazovací souboje a play off znamená, považujete jej za spravedlivý a atraktivní?

Celou sezónu trénujete a hráte pro tyhle zápasy a série. Čím víc zkušeností, tím je jednodušší motivace. Starší hráči mi přijde, že v tento moment přepnou do jiného módu. A ve výsledku rozhodují maličkosti. Proto mi přijde, že aktuální trend, kdy se rozhodující série například v pohárech hrají pouze na 2 utkání na součet skóre přijdou nespravedlivé a neatraktivní. Série je prostě série. Měl by rozhodovat počet výher. Budu možná sám proti sobě, ale nechal bych celého pavouka play off na 4 vítězná utkání. Mistr si musí titul zasloužit.

Jak svůj tým na play off připravujete? Máte ve svém repertoáru něco speciálního nebo tomu raději necháte klasický ligový průběh?

Ohledně přípravy toho moc v nabitém programu vymyslet nejde. Dají se využít reprezentační pauzy, ale myslím si, že většina týmů každé repre okno řeší zdravotní trable a my trenéři jsme rádi, že do dalších zápasů můžeme naskočit opět kompletní. A nějaké to překvapení si chystá každý. Musíte být prostě připraveni na všechno. Ale jak jsem zmiňoval ohledně série, rozhodují maličkosti a ty se dají lehce upravit. Rozhodně nezměníte celkový styl a dojem z celé sezóny. To by bylo moc jednoduché.

Kladete velký důraz na monitorování soupeřů a máte připraveny nějaké taktické změny, můžete něčím překvapit?

Video, video, video. To jediné nelže. U videa trávíme docela dost času. Během přípravy to bylo skoro denně, v sezóně už toho času není tolik. I tak sleduji soupeře po celou sezónu, každé kolo skoro každý zápas, abych měl dostatek poznámek, jak se kdo chová během vyrovnaných koncovek, kdy a jak se utkání láme, změny typu obran a další. Hráčům se snažím servírovat takový výběr z hroznů, aby těch informací nebylo moc, ale aby byli v obraze. Na play off rozhodně nějaké taktické varianty připravujeme a doufám, že někoho překvapíme.

Má Váš tým před play off ve zvyklosti nějaký rituál nebo jiné zbraně, které hráče nebo hráčky ještě výrazněji motivují?

Já osobně se budu chystat na první play off v Kolíně, tedy doufám v něj. V týmu máme dost zkušených, tak věřím, že s něčím do play off přijdou a o motivaci bude postaráno. Ambice rozhodně máme.

Pokud znáte nominací sudích, přihlížíte k tomu, jak obvykle rozhodují?

Tohle jde mimo mě. Neřeším. Nominace se zveřejňují v den utkání, ale nepřikládám tomu velkou váhu. Ze zvědavosti se podívám, kdo se na utkání objeví, ale na přípravě to nic nemění.

Máte před play off nějaké přání?

Mám dvě přání. Nemít starosti se zdravotním stavem hráčů a v play off se udržet do posledního kola.

PETR CZUDEK (BK OPAVA)

Co pro Vás vyřazovací souboje a play off znamená, považujete je za spravedlivý a atraktivní?

Pro mě je play off vrcholem sezony. Je to její nejatraktivnější část, nejen pro nás hráče a trenéry, ale hlavně pro naše fanoušky. Co se týká spravedlnosti, ano můžete celou sezonu vyhrávat a pak z nějaké příčiny vypadnout v play off, můžete být z toho zklamaní, ale to k tomu patří..samozřejmě potřebujete štěstí, aby byli hráči na závěr sezony zdraví a měli formu. Ale jak říká klasik štěstí přeje připraveným!

Jak svůj tým na play off připravujete? Máte ve svém repertoáru něco speciálního nebo tomu raději necháte klasický ligový průběh?

Play off je jiná soutěž. Zápasy se hrají ve vyšším tempu, tvrději, mají jinou atmosféru. Hraje se o všechno! Zápasy se hrají rychlém sledu za sebou. Za 6 dní 4 zápasy, které rozhodují, jestli je sezona úspěšná nebo ne. Během roku hrajete systémem středa sobota, tím pádem se sice připravujete na play off celou sezonu, ale zároveň taky ne.

Kladete velký důraz na monitorování soupeřů a máte připraveny nějaké taktické změny, můžete něčím překvapit?

Monitorování soupeřů probíhá během celého roku, takže těch informací je hodně. Důležité je vybrat ty podstatné a nezahlcovat hráče zbytečnostmi. Pokud se jedná o taktické překvapení, tak spíš v obrané fázi, změna obran, atd.

Má Váš tým před play off ve zvyklosti nějaký rituál nebo jiné zbraně, které hráče nebo hráčky ještě výrazněji motivují?

Já osobně se budu chystat na první play off v Kolíně, tedy doufám v něj. V týmu máme dost zkušených, tak věřím, že s něčím do play off přijdou a o motivaci bude postaráno. Ambice rozhodně máme.

Pokud znáte nominací sudích, přihlížíte k tomu, jak obvykle rozhodují?

Ne, na nominaci sudích se nedívám. Soustředím se jenom na ty věci, které mohou ovlivnit.

Máte před play off nějaké přání?

Ano mám. Ať skončí válka na Ukrajině!

JIN & JANG

**TOMÁŠ
SATORANSKÝ**
**JAN
VESELÝ**

Patří do velmi malé skupiny špičkových českých sportovců - dvojic, kteří společně hrají v elitních klubech, v elitních soutěžích a jsou klíčovými hráči. Kromě nich to jsou například Pastrňák a Krejčí v Bostonu, Souček s Coufalem ve West Hamu nebo Schick s Hložkem v Leverkusenu. Ve světle evropského basketbalu jsou velmi žádaným zbožím. Oba si vybudovali jméno a pozici, které naplňují ta nejvyšší kritéria. Aniž by to plánovali potkali se v jednom klubu a společně mají před sebou nelehký úkol, vyhrát všechny soutěže, ve kterých jejich basketbalová Barcelona startuje. Jinak to ani v tomto katalánském klubu nejde. Tomáš Satoranský a Jan Veselý. Kluci, kteří při pohledu na jejich kousky zvednou ze sedadel děti, dospělé i seniory. Stále mám pocit, že české sportovní prostředí nedokáže plně využít jejich potenciál. Oba v sobě totiž skrývají sílu naděje pro všechny mladé sportovce, kteří sní o cestě vedoucí k podobné kariéře.

Dvě české hvězdy pod katalánskými koši se v nabitém zápasovém tempu adaptovaly v novém klubu. Oba přišli z rozdílného prostředí, z jiné kultury, od jiných trenérů, díky účasti na Eurobasketu i později a unavení do přípravy. Tomáš z jiného kontinentu a s nedoléčeným zraněním kotníku. Přišli do klubu, který je vlajkovou lodí nejlepší ligy v Evropě. Ligy vítěze posledního EuroBasketu 2022, ligy, ze které 12 týmů startuje v evropských pohárech, ligy obrovských rivalů Realu Madrid a FC Barcelona, k nimž se vždy přidají další dva až tři kluby a společně zvyšují konkurenční prostředí, z něhož vzešli, vychází a budou vystupovat hráči tvořící základní kostry mnoha reprezentačních výběrů. V neposlední řadě se jedná o ligu, ve které pro různé organizace hráli nebo hrají kromě Tomáše a Jana, například Jiří Welsch, Luboš Bartoň, Ondra Balvín, Vítek Krejčí, David Jelínek, Patrik Auda nebo Ondra Hanzlík.

POČET UTKÁNÍ VS POČET SOUTĚŽÍ. CO JE VĚTŠÍ RIZIKO?

Za námi je (na konci ledna – poznámka autora) polovina španělské ACB ligy, která je vstupenkou pro prvních 8 týmů do Copa del Rey de Baloncesto, což je každoroční pohárová soutěž pořádaná ACB ligou. Královský pohár má i královský věk, byl založen v roce 1933. Barcelona bude jedním z favoritů, stejně tak jako je adeptem na

titul v ACB lize, Euroize a v Supercopa (předsezónní turnaj pro 4 top týmy z předešlé sezóny. *(Pro více informací naskenujete nebo klikněte na QR kód ↑)*). Na konci sezóny bude mít Barcelona na svém kontě více než 85 utkání, podobně jako všechny týmy po základní části NBA (82 je počet utkání v základní části NBA - poznámka autora). Je tady jeden podstatný rozdíl, týmy v NBA hrají „pouze“ o jeden titul, Barcelona o čtyři, ve čtyřech rozdílných soutěžích, s odlišnými hracími systémy. Každá soutěž má vrchol v jiném termínu, v září, únoru, květnu a v červnu. Lze vůbec načasovat sportovní formu na čtyři vrcholy v jednom makrocycly, jak pracovat s únavou, jak předcházet zraněním, kolik času poskytnout hráčům po zranění k bezpečnému návratu do herního kolotoče, aby se minimalizovalo riziko opakovaného zranění, které bývá z pohledu léčby časově náročnější, než to první? A na mnoho dalších otázek hledá odpověď pro basketbalovou Barcelonu v čele s našimi hráči Tomášem a

Janem „Generál“ Šarunas Jasikevičius. Bude jeho pomalejší, někdy až příliš svázaný basket tým pravým receptem při skládání účtů na konci letošní sezóny? Největší problém v evropském basketbalu není počet utkání, ale kombinování více soutěží. V NBA si můžete dovolit slabší utkání a většina týmů je má. Pokud k tomu dojde, má to, ale vliv pouze na jednu soutěž. Když vás podobný zádrhel potká v Evropě, například ve fázi, kdy se kvalifikujete do národní poháru a bojujete o první osmičku Eurolize, můžete to být kruciólní problém pro celou sezónu na více bojištích.

ZMĚNY V KÁDRU VS HERNÍ KONCEPT A ADAPTACE

Když vyměníte polovinu týmu, musíte očekávat na začátku sezóny porodní bolesti. Nemusí to být zákonitě spojeno jen s výsledky, ale určitě s propady v určitých fázích utkání. Hluchá místa přijdou vždy, ale klíčové je, aby nebyla příliš dlouhá a nestávala se často, a hlavně ne v rozhodujících fázích utkání, například v koncovkách, když jsou utkání vyrovnaná. V tomto kritériu má Barcelona příležitost ke zlepšení. Několik utkání v koncovkách ztratila, a ještě ve větším počtu utkání se strachovala o vítězství. Zde mě napadá otázka, zda to není součástí strategie vedení týmu, udržet napětí a maximální koncentraci na výsledek i v utkáních proti relativně slabším soupeřům? V kontextu adaptace bylo velmi zajímavé sledovat spor

mezi trenérem Jasikevičiumsem a Nikolou Kaliničem, kterého Šaras během listopadového utkání proti Efes poslal během třetí čtvrtiny do šatny, když byl nespokojený s jeho obranou a dal mu to najevo těsně před oddechovým časem. Navenek se mi zdá, že Barcelona z této situace vyšla silnější. Ačkoli v několika utkáních po tomto incidentu byla jasně vidět doba hledání se a znovuorození respektování nastavených norem, hlavně v komunikaci mezi hlavními aktéry. V průběhu ledna byly už více vidět základní kontury kostry Barcelony, Satoranský – Kalinič – Mirotič – Veselý. Každý z těchto hráčů je jiný, to je jasné, nejen proto, že hrají na různých pozicích. Mají ale také mnoho společných znaků, které umožňují Barceloně například častěji a s menšími obavami

přebírat v obraně, hrát zády ke koši v dolním postavení (nejen přes vysoké podkošové hráče) nebo zahájit rychlý přechod na útočnou polovinu driblinkem ihned po doskoku pod vlastním košem kterýmkoliv z těchto hráčů.

VESELÝ A JEHO VÝJIMEČNOST

Krátké zastavení u Jana Veselého. Jan přinesl do moderního basketbalu činnost, ve které je jedinečný a nejlepší v Evropě, a sice odbíjení míče při útočném i obranném doskakování. Jedná se o situace, kdy nemůže při doskakování míč bezpečně ve vzduchu chytit a dopadnout s ním na zem, nebo k němu má daleko. V tyto momenty Jan míč odbije do prostoru, kde se nachází jeho spoluhráči. Když k tomu přidáme

Janovo zlepšení střelby trestných hodů (ve Fenerbahce), zlepšení střelby za dva body z prostorů kolem vymezeného území (letos v Barceloně), pohyblivost, herní inteligenci a smysl pro spolupráci, můžeme směle konstatovat, že Jan je jiný než ostatní špičkoví podkošovi hráči v Evropě. Právem patří na své pozici do malé skupiny těch nejlepších.

PROPADY A ZTRACENÉ KONCOVKY VS ZÍSKANÉ ZKUŠENOSTI A KONTROLA ČASU NA PALUBOVCE U KLÍČOVÝCH HRÁČŮ

V řadě utkání Barcelona střídala skvělé úseky s vyloženě špatnými, ztrácela velké náskoky, prohrála některé koncovky. Odborníci tento fakt často komentují tím, že na sebe nebyl tým tak zvyklý. Určitě na tom něco je. Zmínit ale také musíme, že trenér Jasikevičius obdivuhodně důsledně hlídá minuty zkušených hráčů v kontextu náročného programu (to platí převážně pro ACB ligu, možná s výjimkou utkání proti euroligovým rivalům Realu, Valencie a Baskonie). Co se za tím skrývá? Může to být opatrnost spojená se zkušeností s relativně vysokým počtem zranění na začátku sezony. Druhým faktorem je vytížení velkého počtu hráčů, kteří byli místo přípravy s klubem v reprezentačních výběrech na EuroBasketu. Třetím faktorem

je vysoký počet utkání a ambice bojovat o titul ve čtyřech soutěžích. Lednová utkání naznačily, že se Barca i v tomto lepší. Vyhrála například po prodloužení na palubovce rozjeté CZ Bělehrad, El Clásico v Madridu nebo doma proti Maccabi Tel Aviv. Bylo by chybou nezmínit, že tým má sílu a zkušenosti, aby utkání hlavně se slabšími soupeři ve španělské lize rozhodoval dřív. Bylo příliš mnoho utkání, kdy vedla o víc než 15 bodů a na konci se strachovala o výsledek.

SATORANSKÝ A JEHO NÁVRAT PO ŠESTI LETECH V NBA DO EVROPY

Tomáš přechod z NBA do evropského basketbalu zvládá velmi dobře. Jsou na něm vidět radost ze hry i progres. Asi nejviditelnější jsou zlepšení ve střelbě z třibodového prostoru a hra zády ke koši na levé straně vymezeného území z pohledu útoku. Viděli jste, jak v utkání proti Realu naprosto zdecimoval ve hře 1na1 zády ke koši Sergia Rodrigueze? Jak skóroval, jak následně nezištně přihrával volným spoluhráčům do třibodového prostoru nebo překonával zdvojení? V začátcích po návratu z NBA mu pomohla reprezentace, která mu dala prostor i čas, včetně významné role. Podobně významnou roli má v Barceloně. Evidentní je silná vzájemná důvěra s trenérem, kterou Tomáš vnímá jako závazek a odpovědnost. Odpovědnost za

svůj výkon i výkon a výsledek týmu. To je obrovský batoh, který na svých zádech nese. Navíc když do Barcelony nastupoval, nebyl ještě zcela fit po zranění kotníku. Otázkou je, pro koho byl příchod do Barcy větší změna? Pro Tomáše příchod z NBA nebo pro Jana z Fenerbahce? Ani Jan to neměl jednoduché. Přišel po osmiletém kontraktu z organizace, města a od spoluhráčů, kteří jej milovali. Přišel do konceptu, jež si zakládá na nižším skóre, a ne tak dynamickém stylu basketbalu. To nesouzní s jeho největší předností, kterou je atletičnost. I on ale zvládá adaptaci velmi dobře. Svou verzatilitou dává obraně i útoku Barcy jiné příležitosti, než tomu bylo před jeho příchodem. Jak si jednotliví hráči zvykají na nastavený systém, dostává se jim i větších pravomocí, což se projevuje přirozeným zrychlením tempa hry. Když jsou na hřišti Satoranský, Veselý, Laprovittola, Mirotič a Kalinič, je tým připravený hrát tempo basketbal.

GENERÁL VS ZAHRADNÍK

Trenér generál se snaží mít vše pod svou kontrolou, diriguje od postranní čáry většinu útočných akcí, vyžaduje stoprocentní dodržování instrukcí, nedává moc prostoru ve hře k improvizaci, preferuje spíše zakončování z druhé, třetí nebo další příležitosti před první možností, nepřipouští moc diskuze v utkáních a mnoho dalšího.

Trenér zahradník je ve většině věcí na opačném pólu. Nechávám hráčům volnosti při rozhodování, podobné situace ale zařazuje i v tréninku, aby na ně hráči byli připraveni, hodně s hráči komunikuje, nejen na hřišti, ale i mimo něj, naslouchá více realizačnímu týmu i hráčům, dává hráčům prostor i v oddechovém čase nebo při poradách na utkání. V žádném případě se ale nejedná o anarchii. I trenéři zahradníci jasně definují svým hráčům základní principy hry na obou stranách hřiště, definují role a odpovědnosti, ale zároveň se snaží více odpovědnost za výkon a výsledek transformovat do závazku jednotlivých členů týmu. Taky bych si dovedl představit, že by měli tým a hráči Barcelony větší volnost, ale na druhou stranu toto je styl řízení a vedení utkání, se kterým šla Barcelona do svazku s Jasikevičusem, a přichází hráči vědí jaký Šaras je. Bylo to jejich svobodné rozhodnutí. Oba tyto trenérské styly jsou možné a oba mohou být úspěšné. V obou také zůstává trenér klíčovou osobou. Mění se pouze jeho role. Ano, styl generál je nyní v minoritě a Jasikevičius je jedním z hlavních jeho protagonistů a je v tom jeden z nejlepších nebo nejlepší. Dovedl bych si představit, že tým s takovým talentem, atletičností a dobrými střelci by mohl hrát uvolněněji, tím pádem i rychleji. Střídání by vznikala přirozeněji tím, jak by už někteří hráči byli

z rychlých přechodů unavení. V některých utkáních to můžeme vidět.

ZÁVĚREM

Pokud si položíme otázku, zda Barcelona obstála, odpovídám ano. Proč ano? Protože vyměnila polovinu hráčů na soupisce, klíčoví hráči přijeli později do přípravy a fixují nový herní koncept, učí se adaptovat na nové role a dirigentskou taktovku hlavního trenéra. Po zraněních a s velkým tréninkovým výpadkem se vrátili do týmu Mirotič a Higgins. Většina posil jsou už hráči středního basketbalového věku, jejich DNA jim neodpáříte. I oni se chtějí podílet na formování týmu podle svých představ. Na

konci dne se všichni musí přizpůsobit a najít kompromisní řešení. Jsem přesvědčený, že Barca může být ještě lepší, než dnes je. Je to jeden z hlavních adeptů na Final Four. Pokud nepostoupí do Kaunasu, bude to zklamání. Kvůli tomu usilovali, aby získali zkušené hráče, Tomáše a Honzu nevyjímaje. Ti budou mít v konci sezony extra hodnotu. A v Kaunasu to bude velká fiesta. Litva miluje basketbal, hala v Kaunasu je výborná. A díky tomu, že letošní Euroliga je mimořádně vyrovnaná, může být Final Four velmi zajímavé. Máme se na co všichni těšit. S Tomášem a Janem tomu můžeme být hodně nablízku.

Autor: Michal Ježdík

„Vždycky jsem si strašně užíval pozorovat kluky a jejich spolupráci na hřišti, už od mládežnického věku. Hlavně jejich hra pick and roll, kterou už by spolu mohli hrát i poslepu, byla postrachem pro všechny soupeře, od juniorů až po seniorskou reprezentaci. Mám radost, že se konečně sešli i v klubu a hned v tom nejambicióznějším a nejprestižnějším v Evropě. Fandím jim, aby po Jirkovi Zídkovi a Lubošovi Bartoňovi byli dalšími, co zvednou nad hlavu trofej pro vítěze Euroligy. Navíc jako 2 Češi v jednom týmu? To by bylo pro naši zemi unikátní!“

Jakub Kudláček

ředitel mezinárodního skautingu klubu NBA Charlotte Hornets

BARCELONA

BASKETBALOVÁ A SPORTOVNÍ

Při dnešním pohledu na Barcelonu jsem využil zkušeností z mého tripu do Katalánska počátkem února. Článek je věnován mému basketbalovému pohledu na Barcelonu, kterou považuji za jedno z hlavních měst evropského basketbalu, protože oranžový míč by měl patřit do jejího znaku.

Basketbal a působení českých hvězd Tomáše Satoranského a Jana Veselého v modročerveném dresu Barcelony to bylo jedním z hlavních motivů proč jsme se počátkem února vydali do oblasti Costa Brava. A tak se pojdme podívat co všechno basketbalová Barcelona obnáší, a to ve formě ohlédnutí současného i historického. Asi není náhoda, že název města Barcelona i sportu basketball začínají stejným písmenem, což je základem skvělé symbiózy a jeden z motivů fotbalového i basketbalové týmu je že „Barcelona je více než město.....“ Tak se o tom pojdme přesvědčit.

EUROLIGA S BAYEREM

Naše první setkání s basketbalem se uskutečnilo v hale Palau Bluegrana, domácí hale místních basketbalistů. Hala se nachází v zóně Nou camp mezi hlavním fotbalovým stadionem a tréninkovým hřištěm Mini Estadio a má kapacitu 7 585 diváků. Je domácí scénou pro házenou, futsal a halový pozemní hokej, ale basketbal je tam bezesporu sportem číslo 1. Jenom v prvním únorovém týdnu tam

odehrála Barcelona dva euroligové zápasy ajeden mač španělské ACB ligy.

Euroligový zápas s Barcelonou začal ve čtvrtek v tradičním čase 20.30 a zřejmě nebyl tak ostře sledovaný jako podzimní fotbalový duel stejných soupeřů v rámci základní skupiny Champions league. Ale i tak bylo hlediště zcela zaplněné a v pokladně už se doprodávaly jen vrácené vstupenky.

Zápas by hodně zajímavý a dramatický až do posledních sekund a měl pro domácí klasický scénář. Po vyrovnaném úvodu šli domácí do vedení. Dvouciferný odskok si udržovali až do počátku závěrečného dějství, aby hosté pár minut před koncem vyrovnali a dokonce si vytvořili minimální vedení. Finiš nakonec patřil Kataláncům, kteří s vypětím všech sil vyhráli jedno košovým rozdílem 74:72. Barcelona mohla dosáhnout na suverénnější výhru, kdyby domácí kouč lépe střídal, ale to je obehnaný evergreen letošní sezóny.

České duo odehrálo solidní špil, oba patřili do základní rotace, Veselý odehrál téměř 23,5 minuty a dal 12 bodů, Saty odehrál o něco méně než poločas, zaznamenal pět

bodů a bylo vidět, že se po zranění jen pomalu rozehrává a zejména v útoku bylo znát, že si tolik nevěří.

ZÁPASOVÁ ATMOSFÉRA

Zaplněná hala dokázala vytvořit během střetnutí skvělou atmosféru. I v momentech, kdy se modročerveným nedařilo dokázali je povzbudit a věřili ve výhru. Byli šestým hráčem svěřenců kouče Jasikevičusea při jejich chorálech jsem měl husí kůži. Oba divácké kotle byly umístěny v rozích haly na vyvýšených terasách kam se mohlo vejít kolem dvou stovek nejvěrnějších fanoušků většinou v barcelonských dresech, s vlajkou nebo šálou v ruce.

Obecně lze říci, že diváci v hale basketbalu velmi rozumí a je znát, že basketbal je ve Španělsku sportem číslo 2 /hned za fotbalem/. Také dokázali dát najevo, když se jim nezdál jakýkoliv kontroverzní výrok trojice rozhodčích. V tom momentě ukázali, že diváci z jihu Evropy jsou mnohem temperamentnější než ti z centrální Evropy. K jejich horké krvi ještě přilévaly do ohně záběry z velké televizní kostky nad hřištěm ukazující i ty nejmenší herní detaily a rozhodčí to neměli vůbec snadné. Rozhodně je Palau Blaugrana příjemnou basketbalovou halou a pro basketbal je ideálním prostředím pro diváky i pro hráče, i když by lístků na zápasy prodali mnohem více. Ale vedení Barcelony již má plány na vybudování haly s hledištěm pro 12 500 diváků.

BADALONA

Basketbaloví experti a znalci vědí, že Badalona je předměstí Barcelony, kde sídlí druhý barcelonský klub Joventud. Vzhledem k tomu, že v sobotu 4.2. se Badalona představila doma v katalánském derby proti Manrese nenechali jsme si tuto záležitost ujít. Linkou metra L2 jsme pohodlně docestovali až k hale /stanice Gorg/, kde jsme se pohodlně a rychle dostali k betonovému kolosu, jehož kapacita byla před LOH 1992 navýšena až na 12 760 diváků. Jejím prostorem a kapacitou jsme byli příjemně překvapeni, i když jistá modernizace by asi byla na místě. Ale přesto jsme si užívali halu, kde hrál před 31 lety účinkoval Dream team, ten jediný a originální.

DREAM TÝM

Hala Pavello olympic Badalona byla ústřední basketbalovou halou 25. LOH v Barceloně v roce 1992. A protože se na olympijskou scénu vrátili profesionální sportovci mohli startovat ve středomořském přístavu i nejlepší američtí basketbalisté startující v klubech NBA. V jednom týmu se tak sešli ikoniká jména NBA jako Charles Barclay, Larry Bird, Magic Johnson, Michael Jordan, Karl Melone, Scottie Pippen nebo John Stocton. Takováto legendární sestava se sešla na OH poprvé a naposledy a zisk zlaté olympijské medaili si všichni členové amerického výběru velmi cení, protože to NBA nenabízí. Start toho týmu na

barcelonské olympiádě je jedním z největších milníků novodobých olympijských her. Své soupeře Američané drtili rozdílem třídy. Ve finále pak Chorvatsko, v jehož řadách hrál Dražen Petrovič nebo Toni Kukoč. Dres bronzových Litevců oblékal tehdy Šarunas Marčulonis nebo pozdější litevský ministr sportu Kurtinaitis.

ČESKOSLOVENSKÁ OLYMPIJSKÁ STOPA

Na zmíněné olympiádě hrál i poslední ženský československý federální tým. Jeho oporami byly Slovenky Antalecová, Dobrovičová, Janoštinová, Hiráková a Bieliková a Češky Němcová a Vodičková. I trenérský tým musel být československý a tvořila ho dvojice Vondříčka-Garba. Tento výběr skončil na solidním pátém místě a rozhodně nezklamal. Bylo to ovšem jeho poslední vystoupení na mezinárodním poli, protože nástupnickým státem po ČSFR v ženském basketbalu se stalo Slovensko, a tak Češky si svoje postavení na výsluní evropského basketbalu musely vybojovat pomocí různých kvalifikací.

ZPĚT DO ACB LIGY

Pod střechou jedné nejslavnějších evropských hal na nás dýchla historie a byli jsme rádi, že můžeme sedět v hledišti tak významného olympijského sportoviště. Olympiáda však proběhla v létě 1992, a tak se vraťme do první

únorové soboty 2023 a ACB ligu. V zápase Endesa ligu nakonec domácí po boji zdolali Manresu 75:63, když si klíčový náskok vybudovali ve třetí části. V dresu Badalony včínával /centimetry i herně/ zkušený chorvatský internacionál Ante Tomič, bývalý hráč populárnějšího barcelonského celku. Rodákovi z Dubrovníku dobře sekundovalo španělské křídlo J. Para a určitě bylo zajímavé sledovat i nejlepšího slovenského hráče Brodzianského. Známé jméno se objevilo i na hostující soupisce, kde byl nejlepším střelcem bývalý nymburský rozehrávač Harding.

Kvalita hry určitě nebyla taková jako v euroligových kláních, přesto byl souboj šestého celku ACB ligu s druhým od konce zajímavý a basketbalový fanoušek odcházel spokojen. Atmosféra v hledišti byla o něco lidovější a bouřlivější, a také arbitři byli pod větší palbou kritiky. Byl to jeden z mnoha zajímavých zápasů španělské ligu se všemi klady a zápory.

DALŠÍ SPORTOVNÍ MOMENTKY

Při procházce po hoře Montjuic, které bylo centrem LOH 1992 a kde ležela centrální olympijský a atletický stadion a vedle stojící hala Palau Sant Jordi jsem jsi vzpomněl na skvěle zrežirované zapálení olympijského ohně v podání para lukostřelce Antonia Rívola, světový rekord amerického čtvrtkaře Curtise Younga nebo zlaté československé medaile

oštěpaře Želeného nebo desetibojaře Změlíka. Hrdinou her však byl běloruský gymnasta Vitalij Šterbo se ziskem šesti zlatých medailí.

ZÁPAS BARCELONA VS. VALENCIA

Basketbalovým vrcholem našeho únorového tripu bylo nedělní polední utkání ACB ligy mezi Barcelonou a Valencií, což je také určitý druh derby. Pro nás nezvykle brzký začátek utkání ve 12.30 je ve Španělsku normální, po brunchi se prostě jde na basket a teprve pak na nedělní oběd. Utkání mělo euroligové parametry, neboť i Valencia působí v letošním euroligovém pelotonu. Začátek zápasu však domácí zaspali, čehož skvěle připravení hosté využili ke dvoucifernému odskočení, což se příliš nelíbilo náročným divákům ani domácímu koučovi. Naopak kouč Valencie Mumburu (vyššího kouče jsem asi v životě neviděl) si vedení týmu užíval a dvacet minut bylo vidět, že má Barcelu dokonale přečtenou. Hráči v oranžových dresech se opírali především o bodové příspěvky známých basketbalových jmen Webba, Rivery, Alexandra či Prpeliče.

Po návratu ze šaten však domácí nastoupili jako vyměnění, vytáhli obranu, přitvrdili a začali víc komunikovat, což postupně přinášelo významné snižování bodového manka. Hodně se o to přičinil český tandem a skvěle hrál ve druhé části i Mirotič, který byl v prvních dvaceti minutách úplně jalový. Tím dokázal, že je

nejlépe placeným hráčem v Evropě (plat 5,5 mil. dolarů ročně). Slušný part odehrál i Laprovitola, autor 18 bodů. Zolíkem se dal nazvat domácí pivot Nnaji. Ten sice nehrál dlouhou, ale jeho brejky většinou po Satyho přihrávkách přinesly obrat v utkání. Tomáš se trápil se střelbou a po třetí kvartě byl tak vytočený, že zlostně udeřil do konstrukce jednoho z košů. Asi mu to pomohlo, protože potom dal důležitou trojku a nájezd, což hodně pomohlo Kataláncům k výhře osmibodovým rozdílem, přestože to na výhru dlouho nevypadalo. Atmosféra v hledišti byla hodně bouřlivá a diváci hnali „modročervené“ za výhrou. Jednoduché to neměla ani trojice sudích. Zápas se často kouskoval a dohrával na videu. Trenéři často využívali možnost výzev, většinou úspěšných. Zápas trval skoro dvě hodiny a nabídl skvělý zážitek i velký český podíl na výhře, na hřišti i v hledišti.

TRENÉR ŠARUNAS JASIKEVICIUS

Je hodně rozporuplnou postavou na lavičce Barcelony. Díky přenosům španělské ligy i Euroligy jsme měli možnost jeho počínání pravidelně sledovat. S mými kamarády – basketbalovými veterány – jsme se téměř vždy shodli, že jeho koučování nepřináší Barceloně to pravé ořechové. Jeho svěřenci vždy solidně začali, ke konci první desetiminutovky prostrídali, což většinou vedlo k tomu, že těžce vydřený náskok opět ztratili. Pak se na palubovku opory opět vrátili a k podobnému jó-jó efektu došlo ještě několikrát. Až na pár výjimek se pak Barceloně podařilo urvat

v koncovce výhru o pár bodíků, ale přesto je Barcelona na čele tabulek Eurology i ACB ligy, takže to asi funguje, přestože věrní diváci musejí mít srdeční potíže z vyrovnaných koncovek letošních zápasů. Šarunas většinou sází na osvědčenou rotaci hráčů, kterou tvoří 8-9 person. Zvláštní je, že se opory s postupem sezóny mění. Např. zpočátku dostával hodně minut Mike Tobey, ale v poslední době nehraje skoro vůbec, podobně je na tom střelec Kurič. Také turecký pivot Šanli hraje méně a méně, a to možná i proto, že Jan Veselý se stabilně zabydlel v základní sestavě Barcelony. Podobně je na tom Tomáš, který na rozdíl od druhého rozehrávače Jokubajtise více hru diriguje a usměřňuje a rozděljuje míče podle předem připravených akcí. Jasikevičius je typem trenéra diktátora a nenechá si do

koučování moc mluvit. V tomto směru je dobře, že to české dvojce nevdá na rozdíl třeba do Kaliniče. Přes všechny výtky je Šarunas uznávanou trenérskou osobností a v oblibě ho mají i fanoušci Barcy a když přijde na palubovku vítají ho mocným potleskem. Abych odčinil asi ne úplně oprávněnou kritiku, koupil jsem tričko s jeho tváří. Ať se nám to líbí nebo ne, počet výher jeho týmu výrazně převyšuje počet porážek, a to se počítá i v basketbalu.

Basketbalová Barcelona byla skvělá a všem mohu jen doporučit, třeba využijete některou z mých inspirací.

Autor: Petr Čeňek

Březen 2023

35

CZ ACADEMY

PROJEKT S PŘESAHEM

Národní basketbalová akademie CZ ACADEMY není pouze o tréninku a rozvoji talentovaných hráčů, je to projekt s přesahem, tzn. platforma, pod kterou se organizují a probíhají další aktivity České basketbalové federace.

Jednou z těch nejdůležitějších je propojení CZ ACADEMY se vzděláváním trenérů. Skupina vybraných žen a mužů studujících aktuální kurz nejvyšší trenérské licenci Profi T, tedy ti, kteří aspirují na to se v budoucnu stát profesionálními trenéry, měla několik příležitostí poznat z první ruky prostředí národní basketbalové akademie a její tréninkový proces. Trenéři sledovali při práci Torstena Loibla a jeho výuku střeleckých dovedností nebo Štefana Weissenboeckera při rozvoji individuálních dovedností hráčů (práce nohou, technika s míčem a další). Oba trenéři byli vždy po skončení svých ukázkových tréninků připraveni diskutovat a zodpovědět jakékoliv dotazy přítomných trenérů-studentů.

V březnu 2022 se pozvaná skupina trenérů zúčastnila semináře renomovaného anglického sportovního psychologa Kena Way, který byl v minulosti hostem několika významných trenérských konferencí v České republice včetně Mostů. Ken s našimi trenéry probíral téma vizualizace při sportovním výkonu, a jeho více než dvouhodinový workshop zahrnoval i praktické ukázky toho, jak vizualizaci do sportovního tréninku zapojit.

Jedním z cílů projektu CZ ACADEMY je i to, aby se stala 'druhým domovem' českých reprezentantů. Na jaře loňského roku 2022, po konci své 6. sezóny v NBA a před začátkem letních reprezentačních aktivit, našel na Královce své tréninkové zázemí Tomáš Satoranský. Na dlouhé reprezentační léto se připravoval pod dohledem kondičního trenéra českého reprezentačního týmu a CZ ACADEMY Michala Miřejovského a k radosti všech kluků se aktivně zapojil i do několika basketbalových tréninků. Že to pro ně byl jedinečný zážitek a příležitost porovnat svoji hru proti nejlepšímu českému basketbalistovi historie není třeba dodávat.

Jedním z nejlepších českých hráčů v posledních dvou FIBA kvalifikačních oknech o světový šampionát 2023 byl Tomáš Kyzlink. „Kyzli“ už teď pobíhá po palubovkách francouzské ligy v dresu svého nového týmu Limoges, nicméně v čase mezi koncem EuroBasketu 2022 a listopadovým FIBA oknem, kdy byl mj. i díky zranění kotníku bez angažmá, rehabilitoval a formu nabíral právě v CZ ACADEMY. Nejen za pomoci našich basketbalových a kondičních trenérů byl schopen v listopadu za národní tým hrát a být jedním z lídrů českého týmu.

V této sezóně by spuštěn i tzv. „Player Mentoring Program“, aktivita, kdy oslovení hráči nepatřící do CZ ACADEMY absolvují individuální tréninky se Štefanem Weissenboeckem s cílem konzultace a následného rozvoje některých jejich specifických basketbalových dovedností.

Myšlenkou je podpořit hráče, kteří by v budoucnu měli být důležitou součástí českého národního týmu mužů. V současné chvíli tohoto programu využívají Jakub Nečas (Basket Brno) a Ondřej Švec (USK Praha).

V rámci CZ ACADEMY proběhlo i kondiční testování českých mládežnických reprezentantů, kteří z různých důvodů nemohli být testováni v rámci týmového testování jednotlivých družstev. Kvalitní měření a systém sběru dat v delším časovém úseku nám opět pomůže posunout mladé české hráče a český basketbal vpřed.

Mezinárodní basketbalová federace FIBA před nedávnem pověřila hlavního trenéra českého reprezentačního družstva juniorů U18 a ředitele rozvoje v CZ ACADEMY Torstena Loibla přípravou a vytvořením nových instruktážních videí pro basketbal 3x3. Natáčení proběhne v Praze ve dnech 28. a 29. března 2023 za účasti dalších zahraničních trenérů a představitelů FIBA, a to přímo na domovské půdě CZ ACADEMY, již je hala Královka, a za aktivního zapojení hráčů Akademie a českých basketbalových reprezentantek. Tato instruktážní videa bude FIBA využívat pro celosvětovou popularizaci basketbalu 3x3 a především pro online vzdělávání trenérů a rozvoj hráčů a hráček – to vše s logem CZ ACADEMY nebo CZ BASKETBALL na hrudi, což vytváří obrovskou příležitost k propagaci českého basketbalu po celém světě!

ELEKTRONICKÝ ZÁPIS

V SOUTĚŽÍCH CZ BASKETBALL

V posledních měsících jsme na webu CZ BASKETBALL i různých basketbalových sociálních sítích četli informace k postupu projektu zavádění elektronického zápisu NBN23 do vybraných českých soutěží. Jeden z klíčových projektů České basketbalové federace postupně nabývá aktuálnosti, proto jsme několik otázek položili Jirkovi Novotnému, který na tomto projektu dlouhodobě pracuje.

Co si můžeme pod pojmem elektronický zápis o utkání představit, na jakém principu funguje?

Software elektronického zápisu o utkání vyvinula španělská společnost NBN23. Na jeho vývoji začali pracovat v roce 2014. Po třech letech vývoje, kdy měli produkt hotový, vyzkoušený a měli již i prvních stotisíc uživatelů, zjistili, že potřeby velkých basketbalových federací jsou jiné, a proto začali s vývojem od začátku. Zcela novou verzi elektronického zápisu představili v roce 2018 a tu již pouze vylepšují a aktualizují. Pro uživatele funguje program na dvou aplikacích. První aplikací je In Game APP, jejíž verze 3.0 byla spuštěna teprve nedávno a která se používá pro vlastní zápis utkání. Funguje na tabletu, který doporučujeme pořízovat s LTE připojením, nebo na mobilu. Druhou uživatelskou aplikací je aplikace Swish, která slouží k přenosu dat z utkání do online prostředí a jejich LIVE zobrazení. Díky

tomu budou mít možnost sledovat rodiče i fanoušci jak samotný průběh utkání, tak zde najdou i přehledy utkání, hráčské a týmové profily, box score, play-by-play a tabulky. Obě aplikace je možné zdarma stáhnout pro zařízení s operačním systémem Android i iOS.

Kdy jste začali o elektronickém zápise uvažovat a jak dlouho jste s poskytovateli z NBN23 v kontaktu?

První kontakt s NBN23 byl navázán v březnu 2021. Záhy proběhl i první zoom meeting, na kterém nám byl elektronický zápis představen. V tu dobu jsme již více jak rok a půl sami pracovali na vývoji vlastního softwaru elektronického zápisu. S naším nápadem a představou jsme v roce 2019 oslovili Zdeňka Papeže, vývojáře, který pro ČBF vyvinul a spravuje současné aplikace. Přestože jsme měli svůj projekt poměrně dobře rozpracovaný a věnovali mu dost času, po seznámení se se španělskou aplikací, s ohledem na historii jejich vývoje, uskutečněné testy, množství funkcí, uživatelsky přátelskému prostředí a mnoha dalším věcem jsme zcela pragmaticky uznali, že náš vývoj zastavíme a pokusíme se o dohodu a přivedení španělského elektronického zápisu do našich soutěží.

Jaké jsou hlavní důvody pro jeho zavedení? Proč chcete opustit papírový zápis?

Těch důvodů je více. Žijeme v době digitalizace. Celosvětový vývoj jde v této oblasti strašně rychle dopředu. Papírový zápis byl využíván po dlouhá léta. Byl osvědčený a spolehlivý. Jiná nabídka nebyla. V současné době však máme technologie, které nám umožňují udělat další krok. Jsme

zápis v basketbalu těžko představitelný. Po seznámení se s ním a jeho vyzkoušení se pohled na složitost a komplikovanost zápisu u velké většiny lidí změnil. Naším cílem je využít současné technologie pro zjednodušení veškeré potřebné administrativy k odbavení basketbalového utkání. Aby došlo k maximálně možné úspoře času,

přesvědčení, že je to nezbytný krok, který přispěje k pozitivní změně zápisu basketbalu, jeho prezentaci a etablování se v online světě. U nás jsme třetí sport, který elektronický zápis do svých utkání zavádí. Po fotbale a florbale. Oba dva sporty zpětně uznaly správnost tohoto přechodu. Přestože je u nich situace trochu jiná. Gólů, faulů, střídání a jiných dat se během utkání zapisuje nesrovnatelně méně, než je tomu v našem sportu. Pro mnoho lidí byl elektronický

lidských zdrojů i peněz.

Velmi se uleví trenérům, pro které koncem utkání jejich práce často nekončí.

V současnosti je totiž nutné po utkání manuálně zadat výsledek do systému Leris. Zápis o utkání musí být naskenován a zaslán řídicímu dané soutěže. Většinou trenéři pak musí ještě spočítat základní statistiky z každého utkání a ručně je zadat do centrálního systému. Díky elektronickému zápisu a dokončené integraci výše uvedené odpadne. Jedním kliknutím na konci se po kontrole celé utkání uzavře a všechna data se automaticky odešlou do systému. Díky tomu tak odpadnou i pokuty klubům, systém tyto

systém tyto věci vyřeší za ně. V neposlední řadě je to i příležitost pro kluby, jak přitáhnout další zájemce o basket, zatraktivnit jej, zkvalitnit služby a poskytnout rychlý přístup k informacím pro fanoušky a rodiče.

Do jakých soutěží se plánuje elektronický zápis zavádět?

Španělé tento software vyvinuli pro amatérské soutěže a výkonnostní basketbal. Výsledky, průběhy utkání i podrobné statistiky můžeme u nás již řadu let vidět díky FIBA Live Stats v nejvyšších seniorských i juniorských soutěžích. Díky uzavření spolupráce s firmou NBN23 se bude online komfort pro fanoušky rozšiřovat i do nižších soutěží. Naším cílem je postupně aplikaci rozšířit do všech soutěží, které nejsou pokryté systémem FIBA Live Stats.

Jaká jsou slabá místa elektronického zápisu a jak je náročný na výkon, techniku a připojení?

Nejčastější dotaz, který položí takřka každý je – co se stane, když se v průběhu utkání tablet rozbije, nebo dojde baterie? Pokud budete od začátku utkání neustále připojeni k internetu, všechna data budou automaticky zálohována na CLOUD. Pokud budete potřebovat v průběhu utkání změnit zařízení, budete tak moct učinit přihlášením se do nového zařízení a pokračovat přesně tam, kde jste skončili. V případě, že nebudete připojeni k internetu a budete zapisovat off-line,

měli byste před začátkem utkání vložit do tabletu paměťovou SD kartu. V případě, že vašemu zařízení dojde baterie, nebo se rozbije, můžete paměťovou kartu vyjmout a vložit ji do jakéhokoliv jiného zařízení a pokračovat dále v zápise od momentu ukončení, data budou na kartě zálohována. V praxi se určitě může stát cokoliv. Člověk nebude připojený, zapomene vložit paměťovou kartu a tablet mu spadne na zem a rozbije se. Snažíme se těmto věcem předejít a zdůrazňovat je ve všech doporučeních, tištěných manuálech i video návodech. Nemluvil bych však v tomto případě o slabině elektronického zápisu, jde spíše o lidskou chybu. Když zapomenete přinést do haly papírový zápis, také nebudete mít na čem utkání zapisovat. K druhé části dotazu týkající se techniky – doporučuje se 10palcový tablet s LTE připojením, aby šla vložit datová karta. Stejně dobře funguje zápis i na mobilu a osobně si myslím, že většina mladších zapisovatelů bude i mobil upřednostňovat. Jsou na něj zvyklí z běžného užívání. I zkušenost ve světě je taková. Až 85 % zápisů utkání se provede právě na mobilech. Na tabletu jsou tlačítka větší, pro mnoho lidí bude takto zápis komfortnější. Každý si určitě zvolí to, co mu bude vyhovovat více.

Jak probíhaly práce na projektu? Je orientační harmonogram pro zavádění elektronického zápisu? Od kdy by měla být spuštěna ostrá verze?

V nulté etapě proběhlo testování aplikace v basketbalových klubech Oblastí ČBF

TJ SOKOL PRAŽSKÝ		F 0	T.O. 0/2	02	P1	07:28	00	T.O. 0/2	F 0	TJ SOKOL DUBEČ
A	B	T								TRESTNÉ HODY
5	18	11	A 5	2 body	P1	07:42	✓			2 BODŮ
6	19	10	B 22	Střídání na hřiště	P1	08:00	✓			3 BODŮ
7	20	9	B 21	Střídání na hřiště	P1	08:00	✓			FAUL TECH F.
8	21	8	B 20	Střídání na hřiště	P1	08:00	✓			T.O. ↶
9	22	7	B 19	Střídání na hřiště	P1	08:00	✓			STŘÍDÁNÍ

Západní Čechy a ČBF Karlovy Vary, kdy jsme veškerá utkání připravovali do systému aplikace manuálně. Posléze byla dokončena integrace obou systémů (NBN 23 a našeho Leris), důležitá z hlediska vzájemného propojení, komunikace, stahování a odesílání dat. Průběžně se překládaly všechny věci do české jazyka, aby byly aplikace In Game a SWISH v češtině. Tvořily se názorné manuály, s novými verzemi se předělávaly z 2.0 na 3.0. V průběhu ledna jsme s Jirkou Buňkou udělali 3 webináře pro basketbalové kluby. Zúčastnilo se jich 125 zástupců. Ke konci ledna byla spuštěna microsite, která je věnovaná pouze elektronickému zápisu. Po skončení webinářů jsme přešli do další fáze, kdy odstartovalo celoplošné testování ve všech Oblastech ČBF. S tím, jak se začalo hromadně testovat, jsme řešili 2 technické problémy. Několika družstvům chyběly přístupy, či se nezobrazovala nabídka domácích utkání. Oba problémy se podařilo Jirkovi Dočkalovi z Lerisu záhy vyřešit. Ostrá verze bude ještě předmětem jednání. Bude i velmi záležet na přístupu

klubů a Oblastí ČBF. Za sebe si dovedu představit, že by v příštím roce běžel elektronický zápis v nadregionálních ligách a po jednáních s Oblastmi i ve vybraných soutěžích minibasketbalu. Předpokládám však ještě pro příští sezónu souběžné použití papírového zápisu.

Pokud se chcete o elektronickém zápisu dozvědět více, doporučuji navštívit microsite, která je na našem webu k tomu určena: *skenujte nebo klikněte na QR kód.*

TRENÉR X ROZHODČÍ

KOMUNIKACE

Na všech výkonnostních úrovních se basketbalová utkání neobejdou bez trojúhelníku: hráč-trenér-rozhodčí. V tomto rozhovoru se bude zabývat především komunikací mezi rozhodčími a trenéry, protože se domníváme, že jde o důležitý prvek pro bezproblémový průběh každého basketbalové duelu. První se budeme ptát rozhodčích, jak to vidí oni, a tak jsem vypovídal Jana Balouna, neoficiálního mluvčího sudích v našich soutěžích.

Hono, jak bys charakterizoval vztah mezi trenérem a koučem? Jsou to kamarádi, přátelé, soci či nepřátelé? Nebo bys tento vztah pojmenoval jinak?

Použil bych ještě úplně jiné slovo, jsou to především partneři. Trenér zastupuje tým. Je proto hlavním komunikačním partnerem pro rozhodčí. Spolupráce a vzájemný respekt jsou nezbytným prvkem v tomto vztahu. U kolem rozhodčího je vést utkání v souladu s pravidly a v duchu fair-play. U kolem trenéra je vést družstvo k vítězství, to je jasné. Tyto dva postoje se samozřejmě musí dříve nebo později střetnout. Ale zájem obou by mělo být úspěšné dovedení utkání do všeobecně akceptovaného konce.

V profesionálním basketbale je tento „spor“ obou rolí samozřejmě ještě složitější. Například v mládežnickém basketbale se ale k zodpovědnosti trenérů i rozhodčích přidávají další prvky – rozvoj hráčů a hráček po sportovní stránce, dobrý příklad pro mladou sportovní generaci atd.

Jaký způsob komunikace vůči trenérům ze strany rozhodčích je přípustný a doporučovaný?

Rozhodčí by měl být ze své pozice samozřejmě vždy klidný a věcný. Jeho rolí

je konflikty uklidňovat, a ne přizívat nebo dokonce vyvolávat. Navíc má rozhodčí nástroje, které trenér nemá – tím myslím případné potrestání nesportovního chování trenéra. Z této logiky tedy plyne, že rozhodčí musí zachovat klid za všech okolností. A takto jsou samozřejmě všichni rozhodčí CABR vedeni od prvního školení celou svoji kariéru.

Co všechno může udělat pro zdárnou komunikaci rozhodčích?

Především zdůrazňujeme, že musí trenérovi naslouchat. Tedy opravdu zaznamenat, co chce trenér sdělit, i když je třeba zrovna v emocích. Následně situaci vyhodnotit a adekvátně zareagovat. Ne každý komentář ze strany trenéra vyžaduje od rozhodčího verbální odpověď. Pokud nepadne konkrétní dotaz, je někdy lepší třeba jen výrazem těla sdělit, že jsme informaci slyšeli a dál v komunikaci nepokračovat. Nicméně pokud padne srozumitelný a věcný dotaz, vyžadujeme od rozhodčích ve většině případů jasnou odpověď.

A co trenér?

Pravidla říkají, že komunikace s rozhodčím musí být zdvořilá a může probíhat pouze v přerušené hře. Samozřejmě je na každém rozhodčím, kde nastaví hranice pro výše

uvedené kritérium. Měly by zde platit nějaká obecně uznávaná pravidla pro komunikaci mezi lidmi s přihlédnutím k tomu, že se pohybujeme ve sportovním, a tedy vysoce emočním prostředí.

Zároveň bych řekl, že tím nejhorším, co může být je trvalé vyjadřování nesouhlasu s každým rozhodnutím, které je v neprospěch daného družstva. Rozhodčí jsou připraveni vždy vysvětlit složité situace, nebo rozhodnutí v situacích, které mohou být často 50/50. Ale není možné reagovat na připomínky trenéra třeba pětkrát za čtvrtinu. To už pak rozhodčí nutně ztrácí koncentraci na svůj primární úkol na hřišti a musí tedy zareagovat tak, aby se mohl své hlavní činnosti – posuzování herních situací – naplno věnovat.

Pokud se trenérovi nelíbí, jak rozhodčí píská, co může udělat, aby se to změnilo, existuje nějaká forma?

Jedinou možností je přiměřená komunikace. Rozumím tomu, že trenér se může někdy cítit doslova bezmocně, protože nemá šanci přímo v utkání ovlivnit trend nebo metr konkrétních rozhodčích. Ale tak je to asi ve všech sportech a neexistuje pro to řešení. CABR se snaží tomuto předcházet co nejlepší výchovou a vzděláváním rozhodčích. Nicméně je jasné, že ve skupině více než 500 rozhodčích nebudou nikdy rozhodčí fungovat jako roboti jeden jako druhý. Nejen pro to CABR publikuje tzv. Feedbacky ze všech soutěží CBF, kde vysvětluje složitá nebo chybná rozhodnutí rozhodčích s cílem zajistit co největší sjednocení trendu rozhodování.

My trenéři si myslíme, že případný konflikt mezi oběma stranami vznikne, když rozhodčí špatně píská

/alespoň si to myslíme/, co si naopak myslí sudí?

To je asi pravda, jiný důvod vzniku konfliktu asi ani není možný. Rozhodčí totiž nikdy nevytvoří konflikt s trenérem, pokud by si myslel, že špatně trénuje, to není jeho úkol. Proto se musí rozhodčí vždy snažit podat co nejlepší výkon, trenéři by měli mít v rozhodčí co největší důvěru a pokud již dojde ke sporu, měli by v něm všichni účastníci vystupovat co neklidněji a nejdělněji.

Pokud se v zápase vyhrtí konflikt mezi rozhodčím a koučem natolik, že se sudí rozhodne udělit technickou chybu, nelze to řešit jinak? Přejde mi, že spousta technických je hodně zbytečných a přijdou z čistého nebe a trenéři se nestací divit. U některých proviněních to určitě jinak nejde, ale při troše dobré vůle by asi jiný přístup byl ke prospěchu věci. Jaká mají rozhodčí doporučení v tomto směru?

Jsou situace, kdy je udělení technické chyby takzvaně taxativní a rozhodčí nemá na výběr, to jsou ale většinou věci administrativního charakteru – například šest hráčů na hřišti apod.

Dotaz směřuje ale především k technickým chybám za nespportovní chování trenérů směrem k rozhodčím. Ideální postup pro rozhodčího samozřejmě je, aby konflikt do této fáze dojt nenechal a dobrou komunikací vše vyřešil včas. Nicméně v ideálním světě nežijeme a někdy situace vypadá tak, že trenér argumenty rozhodčího ani poslouchat nechce. Komunikace má vždy začátek, a proto musí mít také nějaký konec. A to nemusí nutně znamenat, že se oba ve finále shodli. Pokud trenér není schopen toto akceptovat, někdy nic jiného, než TCH nezbyvá. Abych byl ale 100% upřímný – jsou TCH kterým se vyhnout neda, zároveň

jsou TCH, kterým mohl zabránit trenér tým, že by komunikaci neeskaloval a určitě jsou také TCH, kterým by mohl předejít rozhodčí tím, že by byl v daném okamžiku lepší komunikátor.

Často trenéři zkouší dostat rozhodčí pod tlak a hodně na ně tlačít, tak, aby ovlivnili jejich rozhodování? Jak tomu rozhodčí mohou čelit a nepodlehnout?

To je v pořádku, s tím rozhodčí počítají a je to součástí jejich práce. A čím vyšší soutěže pískají, tím více to i očekávají. Cestou, jak nepodlehnout je hlavně to, aby rozhodčí dobře rozhodoval, aby měl zdravé sebevědomí a věděl, zda udělal dobré nebo špatné rozhodnutí a aby tak tomuto tlaku mohl odolávat s vědomím toho, co se na hřišti skutečně děje. Pokud má rozhodčí sám pochybnosti o většině svých rozhodnutích, pak je samozřejmě mnohem jednodušší ho dostat pod tlak. Otázka je, jestli rozhodčí, který pak třeba začne dělat ještě více chyb (na obě strany) je pro takového trenéra výhodou nebo spíš nevýhodou.

Mezi trenérskou komunitu se často šíří výrok „Ještě jsem nedostal technickou, které bych nelitoval“. Míněno je to tak, že po udělení technické chyby rozhodčí přeci jen začnou více pískat pro můj tým. Jak to vidíš, je to nepsané basketbalové pravidlo?

Určitě bych to neoznačil za nepsané basketbalové pravidlo. Ale nelze popřít, že to tak někdy může minimálně navenek vypadat. I rozhodčí mají emoce a konfliktní situace na hřišti ovlivňují i jejich mentální nastavení. Čím lepší a zkušenější rozhodčí jsou, tím menší vliv na ně ale samozřejmě tyto momenty v zápase mají.

Trenéři také rozhodčím zazlívají jejich častou arogantnost, často se o tom mluví, ale není to obráceně, nejsme arogantní my trenéři?

Arogance samozřejmě na hřiště nepatří, a to ani z jedné strany. Tady si musí do svědomí sáhnout každý sám a posoudit, zda jeho chování a vystupování nepřekračuje tuto hranici. Pokud budu mluvit za rozhodčí, tak samozřejmě je často potřeba být důrazný, ale ta hranice

mezi důrazností a arogancí může být tenká, a navíc si ji jak trenéři a hráči, tak rozhodčí vykládají většinou ze svého úhlu pohledu. Proto je třeba se snažit dívat na tyto momenty i pohledem druhé strany.

Neznalost pravidel zejména ze strany trenérů, je také častou příčinou neshod mezi kouči a osobami s píšťalkou na krku? Neměli bychom i my trenéři být častěji seznamováni s pravidly?

V některých situacích by to určitě pomohlo, někdy je skutečně spor způsoben neznalostí pravidla nebo aktuálního výkladu ze strany trenéra. Já osobně bych to ale trenérům v zásadě za zlé nikdy neměl, pravidla jsou skutečně složitá a obsahují spoustu drobných detailů, které je těžké pojmout. Trenéři ale musí potom rozhodčím věřit a jejich vysvětlení akceptovat. Nejsložitější situace nastávají, když se vás jako rozhodčího snaží trenér přesvědčit o nějaké pravidlové záležitosti, ve které nemá pravdu. To je pak složité dojít k nějakému uspokojivému závěru komunikace.

Překlady pravidel a jejich implementaci do českého basketbalového prostředí zajišťuje ČABR. Ten také pravidelně prostřednictvím oblastí nabízí školení i pro trenéry. Ale nařizovat to jako povinné není v naší kompetenci.

Jak hodnotíte současnou sezónu, co nejčastější příčinnou konfliktů obou stran?

Nemyslím, že by současná sezóna nějak zásadně vybočovala z trendu posledních let. I když je fakt, že částečně prostředí hrubne, což bych dal do souvislosti s celospolečenskou situací, krizí a problémy, kterým jako společnost čelíme. Ale toto pozoruji spíše na

atmosféře v halách než přímo na vztazích trenérů a rozhodčích.

Máte nějaká řešení jak by se komunikace mezi trenéry a arbitry mohla zlepšit? Myslím dlouhodobě?

Emoce a konflikty ve sportu budou vždy, tomu se vyhnout nedá. Já bych si jen přál, abychom v basketbale nespádali do vulgarity a osobních útoků nebo vyhrožování, protože si myslím, že to k našemu sportu prostě nepatří. Chtěl bych, abychom si vzájemně budovali větší a větší respekt k práci toho druhého. Stejně jako trenér nikdy nejde na hřiště s tím, že daný zápas prohraje, tak ani rozhodčí nejde na hřiště s tím, že chce zápas zkazit.

Blíží se play off zápasy a MČR, tedy vrcholy basketbalové sezóny. Co byste popřál trenérům i rozhodčím, aby se tato klíčová utkání stala basketbalovým svátkem?

V dnešní době bych chtěl všem společně popřát zejména to, aby je co nejméně zasahovaly problémy naší doby, aby si zachovali zdraví a dobrou náladu a snad i díky basketbalu si udrželi radost ze života. Trenérům a jejich týmům do závěru sezóny samozřejmě přeji hodně úspěchů a dobré výkony rozhodčích v nejdůležitějších zápasech sezóny. No a rozhodčím přeji, aby byli co nejlépe připraveni, aby měli i trochu štěstí a aby o výsledku utkání vždy rozhodli jen hráči a hráčky na hřišti.

OTEVŘENÉ KEMPY

PRO DÍVKY KATEGORIE U13

Projekt mezinárodní basketbalové federace FIBA Her World Her Rules, do nějž je několikátým rokem aktivně zapojena Česká basketbalová federace (CZ Basketball), je genderově zaměřen na rozvoj dívčího basketbalu. Regionální kempy pro dívky kategorie U13 jsou otevřené a nevýběrové. Níže budu sdílet obsah souhrnné zprávy z kempů, které proběhly tuto sezónu.

Jednodenních regionálních kempů v sezóně 2022/23 se účastnily dívky ročníku narození 2010. Jejich celkový počet přesáhl hranici dvou set účastnic. Plynule na tyto srazy navazují regionální výběry U14 a následně už první reprezentační zkušenosti ve výběru ČR U15.

Jednodenní kempy byly stejně jako v předchozích sezónách vedeny šéftrenérkou dětí a mládeže Milenou

Moulisovou a organizačně zajištěny předsedou Komise basketbalu dětí a mládeže Jiřím Novotným.

Realizační tým byl dále tvořen trenéry a trenérkami dívek, které do projektu přizvala příslušná oblastní organizace. Samozřejmostí je již účast specialisty na pohybovou přípravu, tentokrát jsme se snažili využít absolventy či studenty z kurzu pro kondiční trenéry basketbalu, který organizuje kondiční úsek ČBF. Nechyběly ani hráčské osobnosti z řad reprezentantek či hráček nejvyšší soutěže ŽBL. Předávaly své zkušenosti nejen na hřišti, ale i při diskusi mimo něj.

Plné znění souhrnné zprávy naleznete zde:

(Klikni nebo skenuj QR kód)

ZDĚLÁVAT INSPIROVAT SPOJOVAT

KNIHA BASKETBAL DĚTÍ

Maurizio Cremonini, Lucio Bortolussi a Roberta Regis

Basketbal krok za krokem úplně pro všechny - pro trenéry, učitele, rodiče i kamarády. Tak by se dala stručně popsat kniha, s níž jedinečným způsobem budeme poznávat krásu basketbalu, sportu, kterým se baví lidé na celém světě. Dlouhé roky podobná kniha v českém sportovním prostředí chyběla. Maurizio Cremonini se svými kolegy shrnuli do jedné knihy praxí prověřená cvičení, hry, tipy a nápady, jak trénovat od úplných začátků, postupně se zlepšovat, a hlavně... milovat basketbal.

Knihu vydala Česká basketbalová federace v rámci edice Českého olympijského výboru. Pro zájemce je k dispozici na sekretariátu CBF, cena 300,- Kč.

**NABÍDKA DALŠÍCH KNIH
Z EDICE ČOV**

Skenuj nebo klikni na QR kód

IMPULSY TRENÉRŮ MLÁDEŽE

(ITM) je vzdělávací program CZ BASKETBALL, jehož cílem je pozitivně ovlivňovat vedení tréninkového procesu žactva, minižactva a přípravek prostřednictvím prezentace vybraných basketbalových i obecně sportovních podnětů a informací. Trenérský kurz se koná v průběhu třech dnů (pátek až neděle) a obsahuje teoretické přednášky a praktické ukázky zaměřené na problematiku basketbalové i všestranné sportovní přípravy hráčů a hráček kategorií žactva, minižactva a přípravek.

Již 9. ročník kurz ITM proběhne v letošním roce ve dnech 16. – 18. června 2023 v Olomouci. Registrace bude otevřena v sobotu 1. dubna 2023 (kapacita kurzu je 50 míst).

**PODROBNĚJŠÍ
INFO O KURZU ITM**

Skenuj nebo klikni na QR kód

**MATERIÁLY Z PŘEDCHOZÍCH
ROČNÍKŮ ITM**

Skenuj nebo klikni na QR kód

NOVÝ VÝBOR ČAMB

ZHODNOCENÍ UPLYNULÉHO ROKU

Nový výbor České asociace minibasketbalu byl zvolen v březnu 2022. Důvěru Valné hromady získali: Blanka Žánová, Petra Michálková, Pavlína Chocholoušová, Marek Stuchlý a David Matuška. Všichni zvolení mají mnohaleté zkušenosti s prací v minižakovských kategoriích a orientují se v potřebách klubů. Proto si kladli za cíl přinášet zpětnou vazbu a náměty ke změnám přímo z praxe, tj. z prostředí všech klubů v ČR, kterých se podmínky v minibasketbalu týkají.

CO SE PODAŘILO

Navrhli jsme přejmenování Národního finále na Mistrovství republiky

Tato změna byla schválena. Nový název je mnohem atraktivnější při získávání finanční podpory z města či kraje. Municipalitám je známější pojem mistrovství republiky, a tak na něj s větší pravděpodobností přispějí. Podobné to je i s dalšími možnými sponzory. Věříme, že tento krok povede k usnadnění organizace takto rozsáhlé akce, která je pro pořadatele velmi nákladná. Ve složité době musíme poděkovat všem organizátorům za jejich vstřícnost a ochotu ke stále obtížnějšímu pořádání větších turnajů. A mezi ně MČR určitě patří.

Změny v postupovém klíči na Mistrovství republiky

V minulosti fungující koeficienty bohužel (dle zpětné vazby z klubů) přestaly být funkčním nástrojem. V současnosti tak budeme zkoušet nový systém, který vychází z výsledků předchozích let. Znamená to, že v kategorii U12 a U13,

získají vítěz soutěže, a druhý tým v pořadí další místo na MČR pro svoji oblast. V situaci, kdy by na prvních dvou místech skončily týmy z jedné oblasti, nezískávají další místo, ale výhoda se posouvá na dalšího v pořadí, tedy na tým, který skončil třetí. Pouze v kategorii U11 budou nadále použity koeficienty, protože tam nelze vyvozovat závěry z výsledků let minulých.

Ani toto ale nemusí být řešení konečné. V plánech do budoucna uvádíme další možnosti, o kterých uvažujeme.

„Svátek dětského basketbalu“

V dubnu 2023, proběhne na jednom místě MČR i Festival pro chlapce i dívky v kategorii U11. Potká se tak celkem 48 družstev z celé republiky. Bude pro ně zajištěna nejen sportovní, ale i volnočasová aktivita. Mohou se i vzájemně podporovat týmy z jedné oblasti a navázat tak mnohá nová přátelství. Obrovské díky patří klubům SBS a NH Ostrava, které se ujal takto náročného pořadatelství.

Naším cílem je primárně motivace mládeže pro basketbal v celé ČR. Díky této akci budeme moci reálně vyzkoušet, jak bude tento model propojení v praxi

fungovat. Budeme mít konkrétní zkušenosti a data, ze kterých můžeme odvodit model nejhodnější pro U11 a pro budoucnost minibasketbalu v ČR.

Získání podpory pro pořádání akcí, vč. MCR

Po jednáních s představiteli ČBF se podařilo zajistit vyšší podporu pro pořadatele závěrečných turnajů i prostředky pro ČAMB. Jejich využití bychom rádi konzultovali na VH. Snažíme se zajistit i další sponzory a podporu. Věříme, že situace v roce 2023 bude pro kluby v tomto směru lepší, než v loňském roce, kdy jsme bohužel už nedostali možnost rozhodovat o rozpočtu.

Komise mládeže

Minibasketbal má nyní po dohodě s Výborem ČBF 2 zástupce v Komisi mládeže. Umožní se tak lépe komunikovat navrhované změny i problémy v této oblasti. Propojení jednotlivých kategorií by do budoucna mohlo umožnit větší návaznost a zlepšení komunikace mezi složkami.

PLÁNY DO BUDOUCNA A VÝZVY

Co se týče postupového klíče na MČR. Budeme stále hledat optimální řešení. Můžeme uvažovat o tom, že první dva týmy budou mít automaticky jistou účast na MČR a v jejich krajích tak možná ani nebude nutné hrát kvalifikaci. Další možností je rozšíření MČR na 24 týmů, kdy větší počet zastoupení budou mít oblasti, které mají výrazně vyšší počet týmů, než jiné. V každém případě se nemění jeden fakt a to, že všech

8 kvalifikačních oblastí bude na MČR zastoupeno alespoň jedním týmem.

Změna v MČR není jediným úkolem, který si nový ČAMB uložil. Rádi bychom probrali úpravy pravidel tak, jak fungují v jednotlivých oblastech a jaké jsou s jejich používáním zkušenosti. Chceme ve spolupráci s metodickou komisí podporovat vzdělanost trenérů i aktivitu klubů při pořádání basketbalových akcí, turnajů, kempů. Chceme je informovat o možnostech inovativních pomůcek a jejich zapojení do tréninku.

Dle aktuálních stanov podléhají veškeré návrhy ČAMB schválení ČBF. To má své opodstatněné důvody. Zároveň to s sebou přináší nejen prodlužování rozhodovacího procesu, ale také nutnost kompromisu, který se někdy obtížně hledá. Potřeby dospělého basketbalu a minibasketbalu se mohou různit. Stejně tak finanční podmínky těchto dvou oblastí. Pevně věříme, že se nám bude společně dařit nacházet vhodná řešení, která budou podporovat jak minibasketbal, tak celkově budoucnost basketbalu v ČR.

Celkově jsou pro nás administrativní procesy výzvou, jelikož nás problémy klubů v praxi pálí a chtěli bychom je řešit co nejefektivněji. Proto jsme odhodláni se do těchto procesů ponořit a účastnit se jich tak, abychom byli platným reprezentantem minibasketbalu pro všechny kluby, které nám daly důvěru.

Věříme, že díky otevřenému dialogu se nám podaří stavět na tom dobrém, co už funguje z minulosti, a zároveň prosadit úpravy, které vychází z potřeb klubů v současnosti.

TERMÍNOVÁ LISTINA ROKU 2023

BASKETBALOVÝ KALENDÁŘ

14. - 16. dubna

Euroliga ženy - FINAL 4
Praha - SH Královka

21. - 30. dubna

Finále Chance ŽBL

28.- 30. dubna

MČR U11B, G. Mix

28.- 30. dubna

MČR U15B + U15G

29.4.- 30. dubna

MČR U19B

29.- 30. dubna

MČR U19G

29. dubna - 1. května

MČR U17B

6.- 7. května

MČR U17D

6.- 8. května

MČR U12B, G + festivaly

5.- 7. května

MČR U14B + U14G

12.- 14. května

Final four Euroligy mužů

19.- 21. května

MČR U13B,G + festivaly

26. května – 3. června

Finále Kooperativa NBL

15. - 25. června

EuroBasket Women

Izrael, Tel Aviv

skupina: Belgie, Itálie, Izrael

16.- 18. června

Impulsy trenérů mládeže
Olomouc

1. - 9. července

Eurobasket ženy U18:
Skupina D: Česko, Lotyšsko,
Finsko, Portugalsko

7. - 16. července

ME muži U20, div. B,
skupina: Slovensko,
Bulharsko, ČESKO, Severní
Makedonie, Irsko

15. - 23. července

World cup ženy U19

21. - 30. července

ME muži U18: Finsko,
ČESKO, Srbsko, Slovinsko

28. července- 8. srpna

Letní světová univerziáda
Čína: muži + ženy

29. července - 6. srpna

ME ženy U20 skupina A:
Portugalsko, Izrael, Srbsko

3. - 4. srpna

3x3 Women's Series

4. – 13. srpna

ME muži U16, div. B.
skupina - Švýcarsko,
ČESKO, Dánsko,
Chorvatsko, Irsko,
Lucembursko

5. – 6. srpna

3x3 World Tour – Prague
Masters

11. – 19. srpna

ME ženy U16, skupina D:
Česko, Slovinsko, Finsko,
Německo

12. – 20. srpna

Před Olympijská
kvalifikace, NT muži

8.- 10. září

Coach for future

5. – 13. listopadu

Kvalifikace Eurobasket ženy

CZ BASKETBALL

VYTVOŘIL CZ BASKETBALL
BŘEZEN 2023 | ROČNÍK 1. | VYDÁNÍ 2.